

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

64. vuosikerta

12. huhtikuuta 2021

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2021/C 128/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2021/C 128/02 Asia C-760/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 11.2.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Monomeles Protodikeio Lasithiou – Kreikka) – M. V. ym. v. Organismos Topikis Aftodioikisis (OTA) "Dimos Agiou Nikolaou" (Ennakkoratkaisupyyntö – Sosiaalipolitiikka – Direktiivi 1999/70/EY – Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemä määräaikaista työtä koskeva puitesopimus – Lauseke 5 – Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on ehkäistä perättäisten määräaikaisten työsopimusten tai työsuhteiden käytöstä johtuvia väärinkäytöksiä – Julkisen sektorin määräaikaisten työsopimukset – Perättäiset sopimukset tai ensimmäinen pidennetty sopimus – Vastaava oikeudellinen toimenpide – Ehdoton perustuslaillinen kieltä muuttaa määräaikaisten työsopimukset toistaiseksi voimassa oleviksi sopimuksiksi – Unionin oikeuden mukaista tulkintaa koskeva velvollisuus) 2

2021/C 128/03 Asia C-56/19 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 10.2.2021 – Valittajana RFA International LP ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku – Polkumyynti – Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuonti – Asetus (EY) N:o 1225/2009 – 11 artiklan 9 ja 10 kohta – Maksettujen polkumyyntitulleja koskevien palautushakemusten hylkääminen – Laskennallinen vientihinta – Sen arvioiminen, onko polkumyyntitullit siirretty jälleenmyyntihintoihin ja myöhempään myyntihintoihin Euroopan unionissa – Velvollisuus soveltaa samaa menetelmää kuin polkumyyntitullien käyttöön ottamiseen johtaneissa tutkimuksissa – Olosuhteiden muuttuminen – Maksettujen polkumyyntitullien vähentäminen – Ratkaisevat todisteet) 3

2021/C 128/04	Yhdistetyt asia C-407/19 ja C-471/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 11.2.2021 (ennakkoratkaisupyynnöt, jotka on esittänyt Raad van State ja Grondwettelijk Hof – Belgia) – Katoen Natie Bulk Terminals NV ja General Services Antwerp NV v. Belgian valtio (C-407/19) sekä Middlegate Europe NV v. Ministerraad (C-471/19) (Ennakkoratkaisupyynnöt – SEUT 45 artikla – Työntekijöiden vapaa liikkuvuus – SEUT 49 artikla – Sijoittautumisvapaus – SEUT 56 artikla – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Satamatoiminnan harjoittaminen – Satamatyöntekijät – Ammattiin pääsy ja palvelukseen ottaminen – Satamatyöntekijöiden tunnustamisen yksityiskohtaiset säännöt – Satamatyöntekijät, jotka eivät kuulu kansallisessa lainsäädännössä säädettyyn työntekijäkiintiöön – Työsopimuksen keston rajoittaminen – Satamatyöntekijöiden liikkuvuus eri satama-alueiden välillä – Logistiikkatyöntekijät – Turvallisuustodistus – Yleistä etua koskevat pakottavat syyt – Turvallisuus satama-alueilla – Työntekijöiden suojelu – Oikeasuhteisuus)	3
2021/C 128/05	Asia C-77/20: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 11.2.2021 (ennakkoratkaisupyynnöt, jonka on esittänyt Court of Appeal – Irlanti) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on K. M. (Ennakkoratkaisupyynnöt – Yhteinen kalastuspolitiikka – Asetus (EY) N:o 1224/2009 – Valvontajärjestelmä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen – Sellaisen laitteen käyttäminen kalastusaluksella, jolla kaloja voidaan automaattisesti lajitella koon mukaan – 89 artikla – Toimenpiteet sääntösten noudattamisen varmistamiseksi – 90 artikla – Rikosoikeudelliset seuraamukset – Suhteellisuusperiaate)	5
2021/C 128/06	Asia C-356/20 P: Valitus, jonka AL on tehnyt 31.7.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-83/19., AL v. komissio, 10.6.2020 antamasta tuomiosta	5
2021/C 128/07	Asia C-561/20: Ennakkoratkaisupyynnöt, jonka Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank Brussel (Belgia) on esittänyt 26.10.2020 – Q, R ja S v. United Airlines, Inc.	6
2021/C 128/08	Asia C-579/20: Ennakkoratkaisupyynnöt, jonka Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Alankomaat) on esittänyt 2.11.2020 – F, A, G, H ja I v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	6
2021/C 128/09	Asia C-624/20: Ennakkoratkaisupyynnöt, jonka Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Alankomaat) on esittänyt 24.11.2020 – E. K. v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	7
2021/C 128/10	Asia C-626/20 P: Valitus, jonka Arkadiusz Kaminski on tehnyt 23.11.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-677/19, Polfarmex v. EUIPO, 23.9.2020 antamasta tuomiosta	8
2021/C 128/11	Asia C-665/20 PPU: Ennakkoratkaisupyynnöt, jonka Rechtbank Amsterdam (Alankomaat) on esittänyt 7.12.2020 – Eurooppalainen pidätysmääräys, jonka kohteena on X	8
2021/C 128/12	Asia C-674/20: Ennakkoratkaisupyynnöt, jonka Cour constitutionnelle (Belgia) on esittänyt 10.12.2020 – Airbnb Ireland UC v. Région de Bruxelles-Capitale	9
2021/C 128/13	Asia C-694/20: Ennakkoratkaisupyynnöt, jonka Grondwettelijk Hof (Belgia) on esittänyt 21.12.2020 – Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD ja JU v. Vlaamse Regering	10
2021/C 128/14	Asia C-704/20 PPU: Ennakkoratkaisupyynnöt, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 23.12.2020 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid v. C ja B	10
2021/C 128/15	Asia C-712/20: Ennakkoratkaisupyynnöt, jonka Landgericht Köln (Saksa) on esittänyt 24.12.2020 – GJ v. Ryanair DAC	11

2021/C 128/16	Asia C-713/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Centrale Raad van Beroep (Alankomaat) on esittänyt 24.12.2020 – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank ja Y v. X ja Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank	11
2021/C 128/17	Asia C-723/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 29.12.2020 – Galapagos Bidco. S.a.r.l. v. DE, Galapagos S.A:n maksukyvyyttömyysmenettelyn selvittäjänä, Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. ja Prime Capital S.A.	12
2021/C 128/18	Asia C-13/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Judecătoria Miercurea Ciuc (Romania) on esittänyt 4.1.2021 – Pricoforest SRL v. Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR) .	13
2021/C 128/19	Asia C-18/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 12.1.2021 – Uniqa Versicherungen AG v. VU	13
2021/C 128/20	Asia C-19/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Alankomaat) on esittänyt 13.1.2021 – I ja S v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	14
2021/C 128/21	Asia C-23/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Gericht Erster Instanz Eupen (Belgia) on esittänyt 14.1.2021 – IO v. Wallonische Region	15
2021/C 128/22	Asia C-36/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on esittänyt 22.1.2021 – Sense Visuele Communicatie en Handel vof (toiminimenä myös De Scharrelderij) v. Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	15
2021/C 128/23	Asia C-38/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Ravensburg (Saksa) on esittänyt 22.1.2021 – VK v. BMW Bank GmbH	16
2021/C 128/24	Asia C-39/21 PPU: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Alankomaat) on esittänyt 26.1.2021 – X v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	18
2021/C 128/25	Asia C-45/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Ustavno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) on esittänyt 28.1.2021 – Banka Slovenije v. Državni zbor Republike Slovenije	19
2021/C 128/26	Asia C-51/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tallinna Halduskohus (Viro) on esittänyt 28.1.2021 – Aktsiaselts M.V.WOOL v. Põllumajandus- ja Toiduamet	21
2021/C 128/27	Asia C-52/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Liège (Belgia) on esittänyt 28.1.2021 – Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL v. Belgian valtio – SPF Finances	22
2021/C 128/28	Asia C-53/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Liège (Belgia) on esittänyt 28.1.2021 – Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRLv. Belgian valtio – SPF Finances	23
2021/C 128/29	Asia C-55/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 28.1.2021 – Direktor na Agentsia "Mitnitsi" v. Imperial Tobacco Bulgaria EOOD	23
2021/C 128/30	Asia C-56/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Liettua) on esittänyt 29.1.2021 – "ARVI" ir ko UAB v. Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	24

2021/C 128/31	Asia C-61/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour administrative d'appel de Versailles (Ranska) on esittänyt 2.2.2021 – JP v. Ministre de la Transition écologique ja Premier ministre	25
2021/C 128/32	Asia C-65/21 P: Valitus, jonka SGL Carbon SE on tehnyt 2.2.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kahdeksas jaosto) asiassa T-639/18, SGL Carbon v. komissio, 16.12.2020 antamasta tuomiosta	25
2021/C 128/33	Asia C-68/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 3.2.2021 – Iveco Orecchia SpA v. APAM Esercizio SpA ja Veneta Servizi International Srl unipersonale	26
2021/C 128/34	Asia C-70/21: Kanne 3.2.2021 – Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta	27
2021/C 128/35	Asia C-73/21 P: Valitus, jonka Química del Nalón SA, aiemmin Industrial Química del Nalón SA, on tehnyt 3.2.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kahdeksas jaosto) asiassa T-635/18, Industrial Química del Nalón v. komissio, 16.12.2020 antamasta tuomiosta	28
2021/C 128/36	Asia C-74/21 P: Valitus, jonka Deza a.s. on tehnyt 4.2.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kahdeksas jaosto) asiassa T-638/18, Deza v. komissio, 16.12.2020 antamasta tuomiosta	29
2021/C 128/37	Asia C-75/21 P: Valitus, jonka Bilbaína de Alquitranes, SA on tehnyt 3.2.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kahdeksas jaosto) asiassa T-645/18, SGL Bilbaína de Alquitranes v. komissio, 16.12.2020 antamasta tuomiosta	30

Unionin yleinen tuomioistuin

2021/C 128/38	Asia T-488/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 10.2.2021 – XC v. komissio (Henkilöstö – Palvelukseen ottaminen – Avoin kilpailu EPSO/AD/338/17 – Valintalautakunnan päätös olla hyväksymättä hakijaa kilpailun seuraavaan vaiheeseen – Vammaisuuteen perustuvan syrjinnän kiellon periaate – Oikeus tutustua asiakirjoihin – Kokeen aikana esitettyihin kysymyksiin tutustumista koskevan pyynnön epääminen – Valintalautakunnan työskentelyn salaisuus – Asetus (EY) N:o 1049/2001 – Avoin kilpailu EPSO/AD/356/18 – Varallaololuettelo – Kumoamiskanne – Oikeussuojan tarpeen puuttuminen – Tutkimatta jättäminen – Vastuu)	32
2021/C 128/39	Yhdistetyt asiat T-345/19, T-346/19, T-364/19–T-366/19, T-372/19–T-375/19 ja T-385/19: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 10.2.2021 – Santini ym. v. parlamentti (Toimielimiä koskeva oikeus – Euroopan parlamentin jäsenen erityinen asema – Italian vaalipiireistä valitut Euroopan parlamentin jäsenet – Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (edustajainhuoneen puhemiehistö, Italia) eläkkeistä antama päätös nro 14/2018 – Italian kansallisen parlamentin jäsenten eläkkeiden määrän muuttaminen – Euroopan parlamentin tekemä vastaava muutos tiettyjen Italiassa valittujen Euroopan parlamentin entisten jäsenten eläkkeiden määrään – Toimen antajan toimivalta – Perusteluvollisuus – Saavutetut oikeudet – Oikeusvarmuus – Perusteltu luottamus – Omaisuudensuoja – Oikeasuhteisuus – Yhdenvertainen kohtelu – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Sellaisen oikeussäännön, jolla annetaan yksityisille oikeuksia, riittävän ilmeinen rikkominen)	33
2021/C 128/40	Asia T-519/19: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 10.2.2021 – Forte v. parlamentti (Toimielimiä koskeva oikeus – Euroopan parlamentin jäsenen erityinen asema – Italian vaalipiireistä valitut Euroopan parlamentin jäsenet – Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (edustajainhuoneen puhemiehistö, Italia) eläkkeistä antama päätös nro 14/2018 – Italian kansallisen parlamentin jäsenten eläkkeiden määrän muuttaminen – Euroopan parlamentin tekemä vastaava muutos tiettyjen Italiassa valittujen Euroopan parlamentin entisten jäsenten eläkkeiden määrään – Toimen antajan toimivalta – Perusteluvollisuus – Saavutetut oikeudet – Oikeusvarmuus – Perusteltu luottamus – Omaisuudensuoja – Oikeasuhteisuus – Yhdenvertainen kohtelu)	33

2021/C 128/41	Asia T-578/19: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 10.2.2021 – Sophia Group v. parlamentti (Julkiset palveluhankinnat – Tarjouspyyntömenettely – Rakennuksiin liittyvien tukipalvelujen tarjoaminen – Tarjoajan tarjouksen hylkääminen – Sopimuksen tekeminen toisen tarjouksentekijän kanssa – Valintaperusteet – Tarjouskilpailun ratkaisuperusteet – Taloudellisesti edullisin tarjous – Laatuomerkkien ja sertifiointien käyttö ratkaisuperusteiden muotoilussa – Perusteluvollisuus)	34
2021/C 128/42	Asia T-821/19: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 10.2.2021 – Herlyn ja Beck v. EUIPO – Brillux (B.home) (EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus sanamerkin B.home rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Aikaisempi kansainvälinen sanamerkki B-Wohnen – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaara – Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	35
2021/C 128/43	Asia T-117/20: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 10.2.2021 – El Corte Inglés v. EUIPO – MKR Design (PANTHÉ) (EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus kuviomerkin PANTHÉ rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Aikaisemmat kansalliset sanamerkki ja kuviomerkki PANTHER ja aikaisempi EU-kuviomerkki P PANTHER – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaaran puuttuminen – Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) – Näyttö aikaisemman tavaramerkin tosiasiallisesta käytöstä)	35
2021/C 128/44	Asia T-776/20: Kanne 29.12.2020 – Stockdale v. neuvosto ym.	36
2021/C 128/45	Asia T-20/21: Kanne 17.1.2021 – VI v. komissio	38
2021/C 128/46	Asia T-22/21: Kanne 14.1.2021 – Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior v. komissio	39
2021/C 128/47	Asia T-30/21: Kanne 21.1.2021 – L'Oréal v. EUIPO – Debonair Trading Internacional (SO COUTURE)	40
2021/C 128/48	Asia T-49/21: Kanne 21.1.2021 – PZ v. komissio	41
2021/C 128/49	Asia T-52/21: Kanne 25.1.2021 – ClientEarth v. komissio	41
2021/C 128/50	Asia T-75/21: Kanne 5.2.2021 – Mendes de Almeida v. neuvosto	42
2021/C 128/51	Asia T-92/21: Kanne 12.2.2021 – Darment v. komissio	43
2021/C 128/52	Asia T-103/21: Kanne 19.2.2021 – Boshab v. neuvosto	44
2021/C 128/53	Asia T-104/21: Kanne 19.2.2021 – Kande Mupompa v. neuvosto	44
2021/C 128/54	Asia T-105/21: Kanne 19.2.2021 – Kanyama v. neuvosto	45
2021/C 128/55	Asia T-106/21: Kanne 19.2.2021 – Kazembe Musonda v. neuvosto	45
2021/C 128/56	Asia T-107/21: Kanne 19.2.2021 – Amisi Kumba v. neuvosto	46
2021/C 128/57	Asia T-108/21: Kanne 19.2.2021 – Ilunga Luyoyo v. neuvosto	46
2021/C 128/58	Asia T-109/21: Kanne 19.2.2021 – Mutondo v. neuvosto	47

2021/C 128/59	Asia T-110/21: Kanne 19.2.2021 – Kampete v. neuvosto	47
2021/C 128/60	Asia T-112/21: Kanne 19.2.2021 – Numbi v. neuvosto	48
2021/C 128/61	Asia T-113/21: Kanne 19.2.2021 – Team Beverage v. EUIPO (Beverage Analytics)	48
2021/C 128/62	Asia T-114/21: Kanne 20.2.2021 – Growth Finance Plus v. EUIPO (doglover)	49
2021/C 128/63	Asia T-115/21: Kanne 20.2.2021 – Growth Finance Plus v. EUIPO (catlover)	50
2021/C 128/64	Asia T-117/21: Kanne 18.2.2021 – Deichmann v. EUIPO – Munich (Kaksi ristikkäistä raitaa kengän sivulla)	50
2021/C 128/65	Asia T-118/21: Kanne 22.2.2021 – Cilem Records International v. EUIPO – KVZ Music (HALIX RECORDS)	51
2021/C 128/66	Asia T-119/21: Kanne 19.2.2021 – Ramazani Shadary v. neuvosto	52
2021/C 128/67	Asia T-120/21: Kanne 19.2.2021 – Ruhorimbere v. neuvosto	52

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*
(2021/C 128/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 110, 29.3.2021

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 98, 22.3.2021

EUVL C 88, 15.3.2021

EUVL C 79, 8.3.2021

EUVL C 72, 1.3.2021

EUVL C 62, 22.2.2021

EUVL C 53, 15.2.2021

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 11.2.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Monomeles Protodikeio Lasithiou – Kreikka) – M. V. ym. v. Organismos Topikis Aftodioikisis (OTA) ”Dimos Agiou Nikolaou”

(Asia C-760/18) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Sosiaalipolitiikka – Direktiivi 1999/70/EY – Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemä määräaikaista työtä koskeva puitesopimus – Lauseke 5 – Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on ehkäistä perättäisten määräaikaisten työsopimusten tai työsuhteiden käytöstä johtuvia väärinkäytöksiä – Julkisen sektorin määräaikaiset työsopimukset – Perättäiset sopimukset tai ensimmäinen pidennetty sopimus – Vastaava oikeudellinen toimenpide – Ehdoton perustuslaillinen kielto muuttaa määräaikaiset työsopimukset toistaiseksi voimassa oleviksi sopimuksiksi – Unionin oikeuden mukaista tulkintaa koskeva velvollisuus)

(2021/C 128/02)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Monomeles Protodikeio Lasithiou

Pääasian asianosaiset

Kantaja: M. V. ym.

Vastaaja: Organismos Topikis Aftodioikisis (OTA) ”Dimos Agiou Nikolaou”

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY liitteenä olevan 18.3.1999 tehdyn määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 1 lauseketta ja 5 lausekkeen 2 kohtaa on tulkittava siten, että niissä oleva ilmaisu ”perättäiset määräaikaiset työsopimukset” kattaa myös alueellisten julkisyhteisöjen siivousalan työntekijöiden määräaikaisten työsopimusten automaattisen pidentämisen, joka tapahtuu nimenomaisten kansallisten säännösten mukaisesti huolimatta siitä, ettei perättäisten työsopimusten tekemiselle lähtökohtaisesti säädettyä kirjallista muotoa ole noudatettu.
- 2) Määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohtaa on tulkittava siten, että kun perättäisiä määräaikaisia työsopimuksia on käytetty väärin tässä määräyksessä tarkoitulla tavalla, ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen velvollisuus tulkita ja soveltaa mahdollisimman pitkälle kaikkia kansallisen oikeuden merkityksellisiä säännöksiä siten, että voidaan määrätä asianmukainen seuraamus tästä väärinkäytöksestä ja poistaa unionin oikeuden rikkomisen seuraukset, sisältää arvioinnin siitä, voidaanko yhä voimassa olevan aiemman kansallisen lainsäädännön säännöksiä, joiden mukaan perättäiset määräaikaiset työsopimukset voidaan muuntaa toistaiseksi voimassa oleviksi työsopimukseksi, tarvittaessa soveltaa tämän unionin oikeuden mukaisen tulkinnan saavuttamiseksi, vaikka kansallisen perustuslain säännöksissä kielletään ehdottomasti tällainen muuntaminen julkisella sektorilla.

⁽¹⁾ EUVL C 103, 18.3.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 10.2.2021 – Valittajana RFA International LP ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-56/19 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – Polkumyynti – Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuonti – Asetus (EY) N:o 1225/2009 – 11 artiklan 9 ja 10 kohta – Maksettuja polkumyynnitulleja koskevien palautushakemusten hylkääminen – Laskennallinen vientihinta – Sen arvioiminen, onko polkumyynnitullit siirretty jälleenmyyntihintoihin ja myöhempään myyntihintoihin Euroopan unionissa – Velvollisuus soveltaa samaa menetelmää kuin polkumyynnitullien käyttöön ottamiseen johtaneessa tutkimuksessa – Olosuhteiden muuttuminen – Maksettujen polkumyynnitullien vähentäminen – Ratkaisevat todisteet)

(2021/C 128/03)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: RFA International LP (edustajat: B. Evtimov, advokat, M. Krestiyanova ja E. Borovikov, avocats, N. Tuominen, avocată, ja D. O’Keefe, solicitor)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi J.-F. Brakeland, A. Demeneix ja P. Němečková, sitten J.-F. Brakeland ja P. Němečková)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) RFA International LP veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 155, 6.5.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 11.2.2021 (ennakkoratkaisupyynnöt, jotka on esittänyt Raad van State ja Grondwettelijk Hof – Belgia) – Katoen Natie Bulk Terminals NV ja General Services Antwerp NV v. Belgian valtio (C-407/19) sekä Middlegate Europe NV v. Ministerraad (C-471/19)

(Yhdistetyt asia C-407/19 ja C-471/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyynnöt – SEUT 45 artikla – Työntekijöiden vapaa liikkuvuus – SEUT 49 artikla – Sijoittautumisvapaus – SEUT 56 artikla – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Satamatoiminnan harjoittaminen – Satamatyöntekijät – Ammattiin pääsy ja palvelukseen ottaminen – Satamatyöntekijöiden tunnustamisen yksityiskohtaiset säännöt – Satamatyöntekijät, jotka eivät kuulu kansallisessa lainsäädännössä säädettyyn työntekijäkiintiöön – Työsopimuksen keston rajoittaminen – Satamatyöntekijöiden liikkuvuus eri satama-alueiden välillä – Logistiikkatyöntekijät – Turvallisuustodistus – Yleistä etua koskevat pakottavat syyt – Turvallisuus satama-alueilla – Työntekijöiden suojeleminen – Oikeasuhteisuus)

(2021/C 128/04)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytäneet tuomioistuimet

Raad van State ja Grondwettelijk Hof

Pääasioiden asianosaiset

Kantajat: Katoen Natie Bulk Terminals NV ja General Services Antwerp NV (C-407/19) sekä Middlegate Europe NV (C-471/19)

Vastaajat: Belgian valtio (C-407/19) ja Ministerraad (C-471/19)

Muut osapuolet: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV, Koninklijk Verbond der Beheerders van Goederenstromen (KVBG) CVBA ja MVH Logistics en Stuwadoring BV

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan henkilöt tai yritykset, jotka haluavat harjoittaa satamatoimintoja satama-alueella, mukaan lukien toimintoja, jotka eivät liity alusten lastaukseen ja lastin purkamiseen suppeassa mielessä, saavat käyttää ainoastaan tämän säännösten nojalla vahvistettujen edellytysten ja täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti tunnustettuja satamatyöntekijöitä, kunhan mainitut edellytykset ja täytäntöönpanosäännöt yhtäältä perustuvat objektiivisiin ja syrjimättömiin perusteisiin, jotka ovat etukäteen tiedossa ja joiden mukaan muiden jäsenvaltioiden satamatyöntekijöiden on mahdollista osoittaa, että he täyttävät kyseisen jäsenvaltion satamatyöntekijöihin sovellettavia vaatimuksia vastaavat vaatimukset lähtöjäsenvaltiossaan, eikä niissä toisaalta vahvisteta kiintiötä, jolla rajoitetaan niiden työntekijöiden määrää, jotka voidaan tällä tavoin tunnustaa.
- 2) SEUT 45, SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan
  - satamatyöntekijät tunnustaa hallintokomitea, johon kuuluu tasaedustusperiaatteen mukaisesti työnantajajärjestöjen ja työntekijäjärjestöjen nimeämiä jäseniä
  - kyseinen komitea päättää työvoiman tarpeen mukaan myös siitä, onko tunnustetut työntekijät otettava mukaan satamatyöntekijöiden kiintiöön, kun otetaan huomioon, että niiden satamatyöntekijöiden, joita ei ole otettu tähän kiintiöön, saaman tunnustamisen kesto rajoittuu heidän työsopimuksensa keston, joten jokaisen uuden sopimuksen osalta on aloitettava uusi tunnustamismenettely, ja
  - enimmäismääräajasta, jonka kuluessa kyseisen komitean on tehtävä päätöksensä, ei ole säädetty.
- 3) SEUT 45, SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan tunnustetun satamatyöntekijän aseman saamiseksi työntekijän on – ellei hän voi osoittaa täyttävänsä toisessa jäsenvaltiossa vastaavat ehdot –
  - saatava ulkopuoliselta työsuojeluelimeltä, johon on liittynyt järjestö, johon kaikkien kyseessä olevalla satama-alueella toimivien työnantajien on pakollisesti liityttävä, todistus siitä, että hän on terveydeltään soveltuva satamatyöhön
  - läpäistävä kyseisen työnantajajärjestön tätä varten nimeämän elimen tekemät psykotekniset testit
  - käytävä kolme viikkoa kestävä työturvallisuuteen liittyvä valmistava kurssi ammattipätevyuden saamiseksi ja
  - läpäistävä loppukoe,

mikäli työnantajajärjestön ja tilanteen mukaan satamatyöntekijöiden ammattiliittojen rooli tällaisten tarkastusten, testien tai kokeiden suorittamisesta vastaavien elinten nimeämisessä ei ole omiaan horjuttamaan näiden tarkastusten, testien tai kokeiden avoimuutta, objektiivisuutta ja puolueettomuutta.
- 4) SEUT 45, SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan satamatyöntekijät, jotka on tunnustettu tällaisiksi ennen kyseisen säännösten voimaantuloa sovelletun lakisääteisen järjestelmän mukaisesti, säilyttävät kyseisen säännösten nojalla tunnustetun satamatyöntekijän asemansa ja heidät otetaan mainitussa säännöstössä säädettyyn satamatyöntekijöiden kiintiöön.
- 5) SEUT 45, SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan satamatyöntekijän siirtoon muun satama-alueen kuin sen, jota varten hänet on tunnustettu, työntekijöiden kiintiöön sovelletaan työehtosopimuksessa vahvistettuja ehtoja ja täytäntöönpanosääntöjä, jos viimeksi mainitut osoittautuvat tarpeellisiksi ja oikeasuhteisiksi kunkin satama-alueen turvallisuuden varmistamisen tavoitteen kannalta, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkistettava.

- 6) SEUT 45, SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään, että logistiikkatyöntekijöillä on oltava "turvallisuustodistus", joka annetaan heidän henkilökorttinsa ja työ sopimuksensa esittämisen perusteella ja jonka myöntämistä koskevat täytäntöönpanosäännöt ja sen saamiseksi noudatettavat menettelyt on vahvistettu työehtosopimuksessa, edellyttäen että tällaisen todistuksen myöntämisedellytykset ovat tarpeellisia ja oikeasuhteisia turvallisuuden takaamista satama-alueella koskevaan tavoitteeseen nähden ja että sen saamiseksi noudatettava menettely ei aiheuta kohtuuttomia ja suhteettomia hallinnollisia rasitteita.

(¹) EUVL C 288, 26.8.2019. EUVL C 348, 14.10.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 11.2.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Court of Appeal – Irlanti) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on K. M.

(Asia C-77/20) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Yhteinen kalastuspolitiikka – Asetus (EY) N:o 1224/2009 – Valvontajärjestelmä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen – Sellaisen laitteen käyttäminen kalastusaluksella, jolla kaloja voidaan automaattisesti lajitella koon mukaan – 89 artikla – Toimenpiteet sääntösten noudattamisen varmistamiseksi – 90 artikla – Rikosoikeudelliset seuraamukset – Suhteellisuusperiaate)

(2021/C 128/05)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Court of Appeal

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

K. M.

Muu osapuoli: Director of Public Prosecution

Tuomiolauselma

Yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta 20.11.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 89 ja 90 artiklaa, luettuina Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklan 3 kohdassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen valossa, on tulkittava siten, että jollei niistä tarkastuksista muuta johdu, jotka ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tehtävä, ne eivät ole esteenä kansalliselle säännökselle, jonka mukaan kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla 30.3.1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/98, sellaisena kuin se on muutettuna 13.3.2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 227/2013, 32 artiklan rikkomisen seuraamuksena on paitsi sakon määrääminen myös asianomaiselta alukselta löydettyjen saaliiden ja kiellettyjen tai sääntösten vastaisten pyydysten pakollinen menetetyksi tuomitseminen.

(¹) EUVL C 137, 27.4.2020.

Valitus, jonka AL on tehnyt 31.7.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-83/19., AL v. komissio, 10.6.2020 antamasta tuomiosta

(Asia C-356/20 P)

(2021/C 128/06)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: AL (edustajat: S. Rodrigues ja A. Blot, avocats)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) on 10.12.2020 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen selvästi perusteettomana.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank Brussel (Belgia) on esittänyt 26.10.2020 – Q, R ja S v. United Airlines, Inc.

(Asia C-561/20)

(2021/C 128/07)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank Brussel

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Q, R ja S

Vastaaja: United Airlines, Inc.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko matkustajille heidän lennolle pääsyä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 7 artiklaa, sellaisina kuin unionin tuomioistuin on niitä tulkinnut, tulkittava siten, että matkustajalla on oikeus saada rahallinen korvaus yhteisön ulkopuoliselta lentoliikenteen harjoittajalta, jos hän saapuu jatkolennon viivästymisen seurauksena lopulliseen määräpaikkaansa yli kolme tuntia myöhässä ja jatkolennon sekä lähtöpaikka että määräpaikka sijaitsevat kolmannen maan alueella eikä niiden välillä tehdä välilaskua jäsenvaltion alueelle ja jatkolento on osa toisiinsa liittyviä lentoja, joista ensimmäinen lähtee jäsenvaltion alueella sijaitsevalta lentoasemalta, ja kaikki lennot suorittaa yhteisön ulkopuolinen lentoliikenteen harjoittaja ja matkustaja on varannut kaikki lennot yhdellä varauksella yhteisön lentoliikenteen harjoittajalta, joka ei tosiasiallisesti ole suorittanut yhtäkään kyseisistä lennoista?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, rikkooko matkustajille heidän lennolle pääsyä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004 ensimmäisen kysymyksen mukaisesti tulkittuna kansainvälistä oikeutta, erityisesti periaatetta, jonka mukaan valtiolla on yksinomainen ja täydellinen suvereniteetti alueeseensa ja ilmatilaansa, koska kyseisen tulkinnan mukaan unionin oikeutta sovelletaan tilanteeseen, joka ilmenee kolmannen maan alueella?

⁽¹⁾ EUVL 2004, L 46, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Alankomaat) on esittänyt 2.11.2020 – F, A, G, H ja I v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Asia C-579/20)

(2021/C 128/08)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Pääasian asianosaiset

Kantajat: F, A, G, H ja I

Vastaaja: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Pyritäänkö määrittelydirektiivin⁽¹⁾ 15 artiklan c alakohdalla ainoastaan suojelun antamiseen sellaisessa poikkeuksellisessa tilanteessa, jossa mielivaltaisen väkivallan aste kansainvälisen tai maan sisäisen aseellisen selkkauksen yhteydessä saavuttaa niin korkean tason, että on olemassa merkittäviä perusteita uskoa, että kyseiseen maahan tai tilanteen mukaan asianomaiselle alueelle palautettu siviilihenkilö joutuu jo pelkästään sen takia, että hän on kyseisen maan tai alueen alueella, kyseisessä säännöksessä tarkoitettuun todelliseen vaaraan? Kuuluuko tällainen poikkeuksellinen tilanne tuomiossa⁽²⁾ N. A. v. Yhdistynyt kuningaskunta tarkoitettua käsitteeseen ”most extreme case of general violence” alaan?

Jos ensimmäisen kysymyksen ensimmäiseen osaan vastataan kieltävästi:

- 2) Onko määrittelydirektiivin 15 artiklan c alakohtaa tulkittava siten, että myös edellä mainittua poikkeuksellista tilannetta pienempi mielivaltaisen väkivallan aste voi tarkasteltuna yhdessä hakijan henkilökohtaisten ja yksilöllisten olosuhteiden kanssa johtaa siihen, että on merkittäviä perusteita uskoa, että jos hakija palautetaan asianomaiseen maahan tai asianomaiselle alueelle, hän joutuu kyseisessä säännöksessä tarkoitettuun vaaraan?

Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

- 3) Onko tässä yhteydessä käytettävä liukuvaa asteikkoa, jossa tehdään ero mielivaltaisen väkivallan mahdollisten tasojen ja niihin liittyvän yksilöllisten olosuhteiden asteen välillä? Millä henkilökohtaisilla ja yksilöllisillä olosuhteilla voi olla merkitystä päätöksen tekemisen viranomaisen ja kansallisen tuomioistuimen tekemässä arvioinnissa?

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

- 4) Täyttyvätkö määrittelydirektiivin 15 artiklan säännöksen edellytykset, jos hakijalle, jonka tilanteessa mielivaltaisen väkivallan aste on pienempi kuin tarkoitettua poikkeuksellisessa tilanteessa ja joka pystyy näyttämään toteen, että vaara koskee juuri häntä (muun muassa) hänen henkilökohtaisille olosuhteille ominaisten seikkojen takia, myönnetään toissijainen suojele yksinomaan määrittelydirektiivin 15 artiklan a tai b alakohdan perusteella?

⁽¹⁾ Vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/95/EU (EUVL 2011, L 337, s. 9).

⁽²⁾ Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 17.7.2008, CE:ECHR:2008:0717JUDO02590407

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Alankomaat) on esittänyt 24.11.2020 – E. K. v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Asia C-624/20)

(2021/C 128/09)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Pääasian asianosaiset

Kantaja: E. K.

Vastaaja: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kuuluuko sen määrittäminen, onko SEUT 20 artiklaan perustuva oleskeluoikeus itsessään luonteeltaan tilapäinen vai pysyvä, jäsenvaltioiden toimivaltaan, vai onko määrittäminen tehtävä unionin oikeuden nojalla?
- 2) Jos määrittämiseen sovelletaan unionin oikeutta, onko direktiivin 2003/109/EY⁽¹⁾ soveltamisen kannalta olemassa ero erilaisten riippuvuussuhteeseen perustuvien oleskeluoikeuksien välillä, joita kolmansien maiden kansalaiset voivat saada unionin oikeuden perusteella, kuten unionin kansalaisen perheenjäsenelle direktiivin [2004/38] nojalla myönnettävän riippuvuussuhteeseen perustuvan oleskeluoikeuden ja SEUT 20 artiklaan perustuvan oleskeluoikeuden välillä?

- 3) Onko SEUT 20 artiklaan perustuva oleskeluoikeus, joka luonteensa vuoksi riippuu kolmannen maan kansalaisen ja unionin kansalaisen välisen riippuvuussuhteen olemassaolosta ja on siten kestoltaan rajallinen, luonteeltaan tilapäinen?
- 4) Jos SEUT 20 artiklaan perustuva oleskeluoikeus on luonteeltaan tilapäinen, onko direktiivin 3 artiklan 2 kohdan e alakohtaa tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle sääntelylle, jonka mukaan direktiivissä tarkoitettu pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asema voidaan evätä ainoastaan kansallisen oikeuden mukaisten oleskelulupien perusteella?

(¹) Pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta 25.11.2003 annettu neuvoston direktiivi 2003/109/EY (EUVL 2004, L 16, s. 44)

Valitus, jonka Arkadiusz Kaminski on tehnyt 23.11.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-677/19, Polfarmex v. EUIPO, 23.9.2020 antamasta tuomiosta

(Asia C-626/20 P)

(2021/C 128/10)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Arkadiusz Kaminski (edustajat: E. Pijewska, M. Mazurek ja W. Trybowski, radcowie prawni)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Polfarmex S.A

Unionin tuomioistuin (valituslupajaosto) on 28.1.2021 antamallaan määräyksellä jättänyt valitusluvan myöntämättä ja määrännyt Arkadiusz Kaminskin vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Amsterdam (Alankomaat) on esittänyt 7.12.2020 – Eurooppalainen pidätysmääräys, jonka kohteena on X

(Asia C-665/20 PPU)

(2021/C 128/11)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Amsterdam

Pääasian asianosaiset

Eurooppalainen pidätysmääräys, jonka kohteena on: X

Muu osapuoli: Openbaar Ministerie

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko puitepäätöksen 2002/584/YOS (¹) 4 artiklan 5 alakohtaa todella tulkittava siten, että kun jäsenvaltio päättää saattaa tämän säännöksen osaksi kansallista lainsäädäntöä, täytäntöönpanosta vastaavalla viranomaisella on oltava tiettyä harkintavaltaa, jotta se voi arvioida, onko eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta kieltäydyttävä?
- 2) Onko puitepäätöksen 2002/584/YOS 4 artiklan 5 alakohdan käsitettä ”samasta teosta” tulkittava samalla tavalla kuin puitepäätöksen 2002/584/YOS 3 artiklan 2 alakohdan samaa käsitettä, ja jos ei, niin miten ensiksi mainitun säännöksen käsitettä on silloin tulkittava?

- 3) Onko puitepäätöksen 2002/584/YOS 4 artiklan 5 alakohdassa säädettyä edellytystä ”jos hänet on tuomittu rangaistukseen, hän on suorittanut sen – tai rangaistusta ei voida enää panna täytäntöön tuomion antaneen maan lainsäädännön mukaan” tulkittava siten, että se käsittää tilanteen, jossa on annettu samasta teosta luovutettavaksi vaadittua henkilöä koskeva lopullinen tuomio, joka sisältää vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen, josta henkilö on suorittanut osan siinä valtiossa, jossa tuomio on annettu, ja saman valtion muu kuin oikeusviranomaisen on vapauttanut hänet suorittamasta rangaistuksen loppuosaa yleisen armahdustoimenpiteen yhteydessä, jota sovelletaan myös vakavista rikoksista tuomittuihin, kuten luovutettavaksi vaadittuun henkilöön, ja joka ei perustu rationaaliseen harkintaan perustuvaan rikosoikeuspolitiikkaan?

(¹) Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehty neuvoston puitepäätös 2002/584/YOS (EYVL 2002, L 190, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour constitutionnelle (Belgia) on esittänyt 10.12.2020 – Airbnb Ireland UC v. Région de Bruxelles-Capitale

(Asia C-674/20)

(2021/C 128/12)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Cour constitutionnelle

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Airbnb Ireland UC

Vastaaja: Région de Bruxelles-Capitale

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8.6.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY (¹) 1 artiklan 5 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että kansallinen lainsäädäntö – jossa välityspalvelun, jonka tarkoituksena on sähköisen alustan avulla korvausta vastaan saattaa yhteen mahdollisia vuokralaisia ja lyhytaikaisia majoituspalveluja tarjoavia ammattimaisia tai ei-ammattimaisia vuokranantajia, tarjoajille asetetaan velvollisuus toimittaa veroviranomaisen kirjallisesta pyynnöstä ja hallinnollisen sakon uhalla ”majoitusliikkeen pitäjää koskevat tiedot, majoitusliikkeiden yhteystiedot sekä yöpymisten ja kuluneena vuonna käytössä olleiden majoitusyksiköiden lukumäärä”, kun tavoitteena on yksilöidä majoitusliikkeitä koskevan alueellisen veron maksamiseen velvolliset tahot sekä niiden veronalaiset tulot – kuuluu ”verotuksen alaan” ja on siten jätettävä mainitun direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko palveluista sisämarkkinoilla 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY (²) 1–3 artiklaa tulkittava siten, että mainittua direktiiviä sovelletaan ensimmäisessä ennakkoratkaisukysymyksessä selostetun kaltaiseen kansalliseen lainsäädäntöön? Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 artiklaa mahdollisesti tulkittava siten, että sitä sovelletaan tällaiseen lainsäädäntöön?
- 3) Onko direktiivin 2000/31/EY 15 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että sitä sovelletaan ensimmäisessä ennakkoratkaisukysymyksessä selostetun kaltaiseen kansalliseen lainsäädäntöön ja että siinä sallitaan tällainen lainsäädäntö?

(¹) EYVL 2000, L 178, s. 1.

(²) EUVL 2006, L 376, s. 36.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Grondwettelijk Hof (Belgia) on esittänyt 21.12.2020 – Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD ja JU v. Vlaamse Regering

(Asia C-694/20)

(2021/C 128/13)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Grondwettelijk Hof

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD ja JU

Vastaaja: Vlaamse Regering

Ennakkoratkaisukysymys

Loukataanko direktiivin 2011/16/EU⁽¹⁾ muuttamisesta siltä osin kuin on kyse raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevasta pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla 25.5.2018 annetun neuvoston direktiivin (EU) 2018/822⁽²⁾ 1 artiklan 2 kohdassa oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, sellaisena kuin se taataan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa, ja yksityiselämän kunnioittamista, sellaisena kuin se taataan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 artiklassa, siltä osin kuin sillä hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta 15.2.2011 annettuun neuvoston direktiiviin 2011/16/EU lisätyn uuden 8 ab artiklan 5 kohdassa säädetään, että siinä tapauksessa, että jäsenvaltio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, joilla välittäjille annetaan oikeus olla toimittamatta raportoitavaa rajatylittävää järjestelyä koskevia tietoja, jos raportointivelvoite loukkaisi kyseessä olevan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaista oikeudellista ammattisalassapitovelvollisuutta, jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla välittäjät veloitetaan ilmoittamaan viipymättä toiselle välittäjälle tai, jos toista välittäjää ei ole, asianomaiselle verovelvolliselle niiden raportointivelvoitteista, koska tällaisesta velvoitteesta on seurauksena, että välittäjänä esiintyvä asianajaja tulee velvolliseksi jakamaan toisen välittäjän kanssa, joka ei ole hänen asiakkaansa, tietoja, jotka hän on saanut ammatinsa harjoittamiseen kuuluvien keskeisten toimien yhteydessä eli puolustaessaan tai edustaessaan asiakastaan tai antaessaan oikeudellista neuvontaa silloinkin, kun tämä ei liity oikeudenkäyntiin?

⁽¹⁾ EUVL 2011, L 64, s. 1.

⁽²⁾ EUVL 2018, L 139, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 23.12.2020 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid v. C ja B

(Asia C-704/20 PPU)

(2021/C 128/14)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Vastapuolet: C ja B

Ennakkoratkaisukysymys

Asetaanko unionin oikeudessa, erityisesti palauttamisdirektiivin⁽¹⁾ 15 artiklan 2 kohdassa ja vastaanottodirektiivin⁽²⁾ 9 artiklassa, luettuina yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan [EUVL 2007, C 303/01] 6 artiklan kanssa, velvollisuus viran puolesta tehtävään tutkintaan siten, että tuomioistuin on velvollinen arvioimaan omasta aloitteestaan (ex officio), täyttyvätkö säilöönnoton kaikki edellytykset, mukaan lukien ne edellytykset, joiden täyttymistä ulkomaalainen ei ole riitauttanut, vaikka hänellä olikin siihen mahdollisuus?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/115/EY (EUVL 2008, L 348, s. 98).

⁽²⁾ Kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vaatimuksista 25.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/33/EU (EUVL 2013, L 180, s. 96).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Köln (Saksa) on esittänyt 24.12.2020 – GJ v. Ryanair DAC

(Asia C-712/20)

(2021/C 128/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Köln

Pääasian asianosaiset

Kantaja: GJ

Vastaaja: Ryanair DAC

Ennakkoratkaisukysymys

Onko lentoliikenteen harjoittajan omien työntekijöiden lakossa, joka johtuu ammattijärjestön antamasta lakkokehotuksesta, kyse asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽¹⁾ 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettusta poikkeuksellisesta olosuhteesta?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsyänsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Centrale Raad van Beroep (Alankomaat) on esittänyt 24.12.2020 – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank ja Y v. X ja Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Asia C-713/20)

(2021/C 128/16)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Centrale Raad van Beroep

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank ja Y

Vastapuolet: X ja Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko [asetuksen (EY) N:o 883/2004] ⁽¹⁾ 11 artiklan 3 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että jäsenvaltiossa asuvaan työntekijään, joka työskentelee toisen jäsenvaltion alueella sellaisen vuokratyösopimuksen perusteella, jonka mukaan työsuhde päättyy heti vuokratyön päättyessä ja jatkuu taas myöhemmin, sovelletaan välikausina edelleen viimeksi mainitun jäsenvaltion lainsäädäntöä niin kauan kuin hän ei ole tilapäisesti lopettanut tätä työskentelyä?
- 2) Mitkä seikat ovat merkityksellisiä sen arvioimiseksi, onko tällaisessa tapauksessa kyse työskentelyn tilapäisestä lopettamisesta?
- 3) Minkä ajan kuluttua työntekijän, joka ei enää ole työsopimussuhteessa, on katsottava lopettaneen tilapäisesti työskentelynsä työskentelyvaltiossa, elleivät konkreettiset seikat viittaa päinvastaiseen?

⁽¹⁾ Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004 (EUVL 2004, L 166, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 29.12.2020 – Galapagos Bidco. S.a.r.l. v. DE, Galapagos S.A:n maksukyvyttömyysmenettelyn selvittäjänä, Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. ja Prime Capital S.A.

(Asia C-723/20)

(2021/C 128/17)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Galapagos Bidco. S.a.r.l.

Vastapuoli: DE, Galapagos S.A:n maksukyvyttömyysmenettelyn selvittäjänä, Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. ja Prime Capital S.A.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen (EU) 2015/848 ⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että velallisyhtiön, jonka sääntömääräinen kotipaikka on jäsenvaltiossa, pääintressien keskus ei ole toisessa jäsenvaltiossa, jossa on sen keskushallinnon sijaintipaikka, sellaisena kuin se on määritettävissä objektiivisten ja kolmansien osapuolten todettavissa olevien seikkojen perusteella, kun velallisyhtiö on pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa siirtänyt keskushallinnon sijaintipaikan kolmannelta jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon ja kun kolmannessa jäsenvaltiossa on jätetty sen omaisuutta koskevan maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamiseksi hakemus, jota ei ole vielä ratkaistu?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko asetuksen (EU) 2015/848 3 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että
  - a) sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jonka alueella velallisella on pääintressien keskus maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen jättöhetkellä, ovat edelleen kansainvälisesti toimivaltaisia päättämään tällaisen menettelyn aloittamisesta, jos velallinen hakemuksen jättämisen jälkeen mutta ennen maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamispäätöstä siirtää pääintressiensä keskuksen toisen jäsenvaltion alueelle, ja

- b) tämä jäsenvaltion tuomioistuinten kansainvälisen toimivallan säilyminen sulkee pois toisen jäsenvaltion tuomioistuinten toimivallan päättää muista maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn aloittamiseksi tehdyistä hakemuksista, jotka jätetään tämän toisen jäsenvaltion tuomioistuimeen sen jälkeen, kun velallisen pääntressien keskus on siirretty tähän toiseen jäsenvaltioon?

(¹) Maksukyvyttömyysmenettelyistä 20.5.2015 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/848 (EUVL 2015, L 141, s. 19).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Judecătoria Miercurea Ciuc (Romania) on esittänyt 4.1.2021 –
Pricoforest SRL v. Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)**

(Asia C-13/21)

(2021/C 128/18)

Oikeudenkäyntikieli: *romania*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Judecătoria Miercurea Ciuc

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Pricoforest SRL

Vastaaja: Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen N:o 561/2006 (¹) 13 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua käsitettä ”enintään 100 kilometrin etäisyydellä” tulkittava siten, että kartalle yrityksen toimipaikan ja määränpään välille piirretyn suoran viivan on oltava alle 100 kilometriä, vai siten, että ajoneuvolla tosiasiallisesti kuljetun matkan on oltava alle 100 kilometriä?
- 2) Onko asetuksen N:o 561/2006 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan säännöksiä tulkittava siten, että mainitussa säännöksessä tarkoitettujen kuljetusten, joista osa tapahtuu enintään 100 kilometrin etäisyydellä yrityksen toimipaikasta ja osa ylittää tämän etäisyyden, suorittaminen yhden kuukauden aikana siinä yhteydessä, että saman asetuksen 13 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu tilanne on vapautettu mainitun asetuksen soveltamisesta kansallisella säännöksellä, johtaa siihen, että asetuksen soveltamisesta vapautetaan kaikki kyseiset kuljetukset, vain ne, jotka [eivät ylitä] yli 100 kilometrin etäisyyttä, tai ei mitään näistä?

(¹) Tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 kumoamisesta 15.3.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 561/2006 (EUVL 2006, L 102, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 12.1.2021 – Uniqa
Versicherungen AG v. VU**

(Asia C-18/21)

(2021/C 128/19)

Oikeudenkäyntikieli: *saksa*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Uniqa Versicherungen AG

Vastapuoli: VU

Ennakkoratkaisukysymys

Onko eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006⁽¹⁾ 20 ja 26 artiklaa tulkittava siten, että nämä säännökset ovat esteenä kyseisen asetuksen 16 artiklan 2 kohdassa maksamismääräyksen vastustamiselle säädetyn 30 päivän määräajan keskeytymiselle siten kuin siitä säädetään COVID-19-pandemiasta johtuvista liitännäistoimenpiteistä oikeudenkäytössä annetun Itävallan liittotasavallan lain (Österreichisches Bundesgesetz betreffend Begleitmaßnahmen zu COVID-19 in der Justiz) 1 §:n 1 momentissa, jonka mukaan kaikki riita-asioiden oikeudenkäynnissä noudatettavat määräajat, joiden kuluminen alkaa vasta myöhemmin kuin 21.3.2020 sattuvasta tapahtumasta tai jotka eivät tuolloin ole vielä päättyneet, keskeytyvät 30.4.2020 asti ja alkavat kulua uudelleen 1.5.2020?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 399, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Alankomaat) on esittänyt 13.1.2021 – I ja S v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Asia C-19/21)

(2021/C 128/20)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Pääasian asianosaiset

Kantajat: I ja S

Vastaaja: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Dublin-asetuksen⁽¹⁾ 27 artiklaa, joko yksinään tai luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, tulkittava siten, että siinä veloitetaan vastaanottopyynnön saanut jäsenvaltio asettamaan hakijan, joka oleskelee pyynnön esittäneessä jäsenvaltiossa ja haluaa siirtoa Dublin-asetuksen 8 artiklan perusteella (taikka 9 tai 10 artiklan perusteella), tai Dublin-asetuksen 8, 9 tai 10 artiklassa tarkoitetun hakijan sukulaisen käyttöön tehokkaat oikeussuojakeinot tuomioistuimissa siltä osin kuin kyse on vastaanottopyynnön hylkäämisestä?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi eikä Dublin-asetuksen 27 artikla anna perustetta tehokkaille oikeussuojakeinoille, onko perusoikeuskirjan 47 artiklaa, tarkasteltuna yhdessä perheen yhtenäisyyttä koskevan perusoikeuden ja lapsen edun kanssa (sellaisena kuin siitä säädetään Dublin-asetuksen 8–10 artiklassa ja johdanto-osan 19 perustelukappaleessa), tulkittava siten, että siinä veloitetaan pyynnön saanut jäsenvaltio asettamaan hakijan, joka oleskelee pyynnön esittäneessä jäsenvaltiossa ja haluaa siirtoa Dublin-asetuksen 8–10 artiklan perusteella, tai Dublin-asetuksen 8–10 artiklassa tarkoitetun hakijan sukulaisen käyttöön tehokkaat oikeussuojakeinot tuomioistuimissa siltä osin kuin kyse on vastaanottopyynnön hylkäämisestä?
- 3) Jos ensimmäiseen kysymykseen tai toiseen kysymykseen (toiseen osaan) vastataan myöntävästi, millä tavoin ja minkä jäsenvaltion toimesta pyynnön saaneen jäsenvaltion kieltäytymispäätös ja oikeus hakea muutosta tähän päätökseen on annettava tiedoksi hakijalle tai hänen sukulaiselleen?

⁽¹⁾ Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 604/2013 (EUVL 2013, L 180, s. 31).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Gericht Erster Instanz Eupen (Belgia) on esittänyt 14.1.2021 – IO v. Wallonische Region

(Asia C-23/21)

(2021/C 128/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Gericht Erster Instanz Eupen

Pääasian asianosaiset

Hakija: IO

Vastapuoli: Wallonische Region (Vallonian alue)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kansallinen säännöstö, jota Vallonian alue soveltaa siten, että Belgiassa asuvan toimitusjohtajan (tai itsenäisen ammatinharjoittajan) muuhun EU:n jäsenvaltioon kuin Belgiaan sijoittautuneelta yritykseltä (riippumatta siitä, onko tämä oikeushenkilö) käyttöönsä saaman ulkomaisen yritysajoneuvon käyttö ilman uutta rekisteröintivelvollisuutta edellyttää, että kyseinen toimitusjohtaja (tai itsenäinen ammatinharjoittaja) pitää ajoneuvossa mukana yrityksen (riippumatta siitä, onko tämä oikeushenkilö) antamaa todistusta tai osoitusta toimeksiannosta (eli 20.7.2001 annetun kuninkaan asetuksen 3 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettua todistusta), ristiriidassa asiaa koskevien unionin oikeussääntöjen kanssa ja erityisesti EUT-sopimuksen (SEUT) 49 artiklan (sijoittautumisvapaus) ja sen 56 artiklan (palvelujen tarjoamisen vapaus) kanssa?
- 2) Onko Belgiassa asuvan osakkaan ja toimitusjohtajan käyttöönsä saaman, ulkomaille rekisteröidyn yritysajoneuvon käytön edellytys, jonka mukaan tämän osakkaan ja toimitusjohtajan on saatava palkkaa tai tuloja yritykseltä, yhteensopiva asiaa koskevien unionin oikeussääntöjen ja erityisesti SEUT 49 artiklan (sijoittautumisvapaus) ja SEUT 56 artiklan (palvelujen tarjoamisen vapaus) kanssa?
- 3) Onko kansallinen säännöstö, sellaisena kuin se on tässä kuvailtuna ja sellaisena kuin Vallonian alue on sen pannut täytäntöön, perusteltu yleiseen turvallisuuteen tai muihin suojatoimenpiteisiin liittyvien vaatimusten perusteella, ja onko kansallinen säännöstö, jota tulkitaan siten, että siinä säädetään pakottavasti, että ajoneuvossa on pidettävä mukana osoitus toimeksiannosta sekä todistus ajoneuvon käyttöön saamisesta, tarpeen tavoitellun tavoitteen saavuttamiseksi, vai olisiko tämä tavoite voitu saavuttaa myös muilla lievemmillä ja vähemmän muodollisilla keinoilla?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on esittänyt 22.1.2021 – Sense Visuele Communicatie en Handel vof (toiminimenä myös De Scharrelderij) v. Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Asia C-36/21)

(2021/C 128/22)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Sense Visuele Communicatie en Handel vof (toiminimenä myös De Scharrelderij)

Vastapuoli: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Ennakkoratkaisukysymys

Onko unionin oikeus esteenä sille, että kansallisen oikeuden mukaisen luottamuksensuojan periaatteen perusteella arvioidaan sitä, onko kansallinen hallintoelin herättänyt luottamusta unionin oikeuden säännöksen vastaisesti ja siten menetellyt kansallisen oikeuden mukaan oikeudenvastaisesti jättäessään korvaamatta vahingon, joka oikeussubjektille tämän seurauksena aiheutui, jos oikeussubjekti ei voi vedota tehokkaasti unionin oikeuden mukaiseen luottamuksensuojan periaatteeseen, koska kyseessä on unionin oikeuden täsmällinen säännös?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Ravensburg (Saksa) on esittänyt 22.1.2021 – VK v. BMW Bank GmbH

(Asia C-38/21)

(2021/C 128/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Ravensburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: VK

Vastaaja: BMW Bank GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

1. EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 2 kohdan kolmannen virkkeen ja 12 §:n 1 momentin kolmannen virkkeen mukainen laillisuusfiktio

- a) Ovatko EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 2 kohdan kolmas virke ja 12 momentin 1 kohdan kolmas virke, sikäli kuin niissä sopimusehtojen, jotka eivät täytä direktiivin 2008/48/EY⁽¹⁾ 10 artiklan 2 kohdan p alakohdan säännösten vaatimuksia, katsotaan täyttävän EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 2 kohdan ensimmäisen ja toisen virkkeen edellytykset ja EGBGB:n 247 §:n 12 momentin 1 kohdan toisen virkkeen 2 kohdan b alakohdassa asetetut edellytykset, direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan p alakohdan ja 14 artiklan 1 kohdan vastaisia?

Jos ovat:

- b) Seuraako unionin oikeudesta ja etenkin direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan p alakohdasta ja 14 artiklan 1 kohdasta, että EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 2 kohdan kolmas virke ja 12 §:n 1 momentin kolmas virke ei voida soveltaa, sikäli kuin niissä sopimusehtojen, jotka eivät täytä direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan p alakohdan säännösten vaatimuksia, katsotaan täyttävän EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 2 kohdan ensimmäisen ja toisen virkkeen edellytykset ja EGBGB:n 247 §:n 12 momentin 1 kohdan toisen virkkeen 2 kohdan b alakohdassa asetetut edellytykset?

Jos kysymykseen II. 1. b vastaan kieltävästi:

2. Direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan mukaiset luottosopimuksissa mainittavat tiedot

- a) Onko direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan p alakohtaa tulkittava siten, että luottosopimuksessa mainittavan maksettavan koron määrän päivää kohden on käytävä laskennallisesti ilmi sopimuksessa mainitusta sopimuksen mukaisesta lainakorosta?

- b) Onko direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan 1 alakohtaa tulkittava siten, että luottosopimuksen tekohetkellä sovellettava viivästyskorko on ilmoitettava absoluuttisena lukuna ja että ainakin sovellettava viitekorko (käsiteltävässä asiassa BGB:n 247 §:n mukainen peruskorko), jonka perusteella sovellettava viivästyskorko määräytyy lisäämällä siihen tietty prosenttimäärä (käsiteltävässä asiassa BGB:n 288 §:n 1 momentin toisen virkkeen mukaisesti viisi prosenttiyksikköä), on ilmoitettava absoluuttisena lukuna, ja onko kuluttajalle selvitettävä viitekorko (peruskorko) ja sen vaihtelu?
- c) Onko direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan t alakohtaa tulkittava siten, että luottosopimuksen tekstissä on mainittava olennaiset muodolliset edellytykset tuomioistuimen ulkopuolisten valitus- ja oikeussuojajamenettelyjen käyttämiselle?

Jos ainakin johonkin edellä olevista kysymyksistä II. 2. a–c vastataan myöntävästi:

- d) Onko direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b alakohtaa tulkittava siten, että peruuttamisen määräaika alkaa vasta sitten, kun saman direktiivin 10 artiklan 2 kohdan mukaiset tiedot on ilmoitettu kokonaisuudessaan ja oikein?

Jos ei ole:

- e) Mitkä ovat merkityksellisiä perusteita sille, että peruuttamisen määräaika alkaa kulua, vaikka tietoja ei ole ilmoitettu kokonaisuudessaan tai ne ovat virheellisiä?

Jos edellä olevaan kysymykseen II. 1. a ja/tai ainakin johonkin kysymyksistä II. 2. a–c vastataan myöntävästi:

3. Direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisen peruuttamisoikeuden menettäminen passiivisuuden perusteella

- a) Voidaanko direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukainen peruuttamisoikeus menettää passiivisuuden perusteella?

Jos voidaan:

- b) Onko menettämisessä passiivisuuden perusteella kyse peruuttamisoikeuden ajallisesta rajoittamisesta, josta on säädettävä parlamentin antamalla lailla?

Jos ei ole:

- c) Edellyttääkö menettäminen passiivisuuden perusteella subjektiiviselta kannalta sitä, että kuluttaja oli tietoinen siitä, että hänen peruuttamisoikeutensa on edelleen voimassa, tai että kuluttajan tietämättömyyden on ainakin katsottava johtuvan törkeästä huolimattomuudesta?

Jos ei edellytä:

- d) Onko luotonantajan mahdollisuus antaa tiedot luotonottajalle jälkikäteen direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b alakohdan mukaisesti ja siten käynnistää peruuttamisen määräajan kulumisen esteenä vilpittömään mieleen perustuvalla menettämistä passiivisuuden perusteella koskevien sääntöjen soveltamiselle?

Jos ei ole:

- e) Onko tämä sopusoinnussa niiden kansainvälisen oikeuden vakiintuneiden periaatteiden kanssa, jotka sitovat saksalaisia tuomareita perustuslain nojalla?

Jos on:

- f) Miten saksalaisen lainkäyttäjän on ratkaistava kansainvälisen oikeuden sitovien määräysten ja unionin tuomioistuimen ohjeiden välinen ristiriita?

4. Direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisen kuluttajan peruuttamisoikeuden väärinkäyttöä koskeva oletama:

a) Voidaanko direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaista peruuttamisoikeutta käyttää väärin?

Jos voidaan:

b) Onko peruuttamisoikeuden väärinkäyttöä koskevassa olettamassa kyse peruuttamisoikeuden ajallisesta rajoittamisesta, josta on säädetty parlamentin antamalla lailla?

Jos ei ole:

c) Edellyttääkö peruuttamisoikeuden väärinkäyttöä koskeva oletama subjektiiviselta kannalta sitä, että kuluttaja oli tietoinen siitä, että hänen peruuttamisoikeutensa on edelleen voimassa, tai että kuluttajan tietämättömyyden on ainakin katsottava johtuvan törkeästä huolimattomuudesta?

Jos ei edellytä:

d) Onko luotonantajan mahdollisuus antaa tiedot luotonottajalle jälkikäteen direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b alakohdan mukaisesti ja siten käynnistää peruuttamisen määräajan kulumisen esteenä vilpittömään mieleen perustuvaa peruuttamisoikeuden väärinkäyttöä koskevalle olettamalle?

Jos ei ole:

e) Onko tämä sopusoinnussa niiden kansainvälisen oikeuden vakiintuneiden periaatteiden kanssa, jotka sitovat saksalaisia tuomareita perustuslain nojalla?

Jos on:

f) Miten saksalaisen lainkäyttäjän on ratkaistava kansainvälisen oikeuden sitovien määräysten ja unionin tuomioistuinten ohjeiden välinen ristiriita?

⁽¹⁾ Kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY (EUVL 2008, L 133, s. 66).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Alankomaat)
on esittänyt 26.1.2021 – X v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Asia C-39/21 PPU)

(2021/C 128/24)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Pääasian asianosaiset

Valittaja: X

Vastapuoli: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kun otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 6 artiklan ja 53 artiklan kanssa ja tarkasteltuna palauttamisdirektiivin ⁽¹⁾ 15 artiklan 2 kohdan b alakohdan, vastaanottodirektiivin ⁽²⁾ 9 artiklan 3 kohdan ja Dublin-asetuksen ⁽³⁾ 28 artiklan 4 kohdan taustaa vasten, voivatko jäsenvaltiot toteuttaa lainsäädännössään viranomaisten määräämän hallinnollisen säilöönoton riittämättä koskevan tuomioistuimenmenettelyn siten, että tuomioistuinta kielletään tutkimasta ja arvioimasta viran puolesta säilöönoton lainmukaisuuden kaikkia osatekijöitä ja siinä tapauksessa, että säilöönotto todetaan viran puolesta oikeudenvastaiseksi, lopettamasta kyseinen oikeudenvastainen säilöönotto välittömästi ja määräämästä ulkomaalainen välittömästi vapautettavaksi? Jos Euroopan unionin tuomioistuin katsoo, että tällainen kansallinen lainsäädäntö on unionin oikeuden vastainen, merkitseekö tämä myös sitä, että jos ulkomaalainen vaatii tuomioistuimessa, että hänet vapautetaan, kyseisen tuomioistuimen on aina viran puolesta tutkittava ja arvioitava aktiivisesti ja perusteellisesti kaikki säilöönoton lainmukaisuuden kannalta merkitykselliset tosiseikat ja tekijät?
- 2) Kun otetaan huomioon perusoikeuskirjan 24 artiklan 2 kohta, luettuna yhdessä palauttamisdirektiivin 3 artiklan 9 kohdan, vastaanottodirektiivin 21 artiklan ja Dublin-asetuksen 6 artiklan kanssa, onko ensimmäiseen kysymykseen vastattava toisin, jos viranomaisten säilöön ottama ulkomaalainen on alaikäinen?
- 3) Seuraako oikeudesta tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin, sellaisena kuin se taataan perusoikeuskirjan 47 artiklassa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 6 artiklan ja 53 artiklan kanssa ja tarkasteltuna palauttamisdirektiivin 15 artiklan 2 kohdan b alakohdan, vastaanottodirektiivin 9 artiklan 3 kohdan ja Dublin-asetuksen 28 artiklan 4 kohdan taustaa vasten, että ulkomaalaisen hakiessa säilöönoton lopettamista ja hänen vapauttamistaan kaikkien oikeusasteiden tuomioistuinten on liitettävä jokaiseen tätä hakemusta koskevaan päätökseensä kestävä aineelliset perustelut, kun kyseinen oikeussuojakeino on muilta osin toteutettu siten kuin tässä jäsenvaltiossa? Jos unionin tuomioistuin pitää sellaista kansallista oikeuskäytäntöä, jossa toisen ja samalla ylimmän oikeusasteen tuomioistuin voi tyytyä ratkaisemaan asian ilman mitään aineellisia perusteluita, unionin oikeuden vastaisena, kun otetaan huomioon tapa, jolla kyseinen oikeussuojakeino on jäsenvaltiossa muilta osin toteutettu, merkitseekö tämä sitä, että tällaista toimivaltaa, joka on annettu turvapaikka-asioista ja tavanomaisista ulkomaalaisasioista toisena ja samalla ylimpänä oikeusasteena päättävälle tuomioistuimelle, on myös pidettävä unionin oikeuden vastaisena, kun otetaan huomioon ulkomaalaisen haavoittuva asema, ulkomaalaisasioita koskeviin menettelyihin liittyvä huomattava intressi ja se seikka, että näissä menettelyissä sovelletaan kaikista muista hallinnollisista menettelyistä poiketen oikeussuojan osalta samoja ulkomaalaisen kannalta vähäisiä menettelytakeita kuin säilöönottomenettelyssä? Kun otetaan huomioon perusoikeuskirjan 24 artiklan 2 kohta, onko näihin kysymyksiin vastattava toisin, jos henkilö, joka riitauttaa tuomioistuimessa viranomaisten antaman ulkomaalaisoikeutta koskevan päätöksen, on alaikäinen?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/115/EY (EUVL 2008, L 348, s. 98).

⁽²⁾ Kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vaatimuksista 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/33/EU (EUVL 2013, L 180, s. 96).

⁽³⁾ Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 604/2013 (EUVL 2013, L 180, s. 31).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Ustavno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) on esittänyt
28.1.2021 – Banka Slovenije v. Državni zbor Republike Slovenije**

(Asia C-45/21)

(2021/C 128/25)

Oikeudenkäyntikieli: sloveeni

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Ustavno sodišče Republike Slovenije

Pääasian asianosaiset

Perustuslainmukaisuuden valvontaa koskevan menettelyn kantaja: Banka Slovenije

Menettelyn vastapuoli: Državni zbor Republike Slovenije

Ennakkoratkaisukysymykset

- a) Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 123 artiklaa ja pöytäkirjan N:o 4 21 artiklaa tulkittava siten, että niissä kielletään se, että Euroopan keskuspankkijärjestelmän jäsenenä olevalla kansallisella keskuspankilla on korvausvastuu, joka sen on täytettävä omista varoistaan, sellaisten poistettujen rahoitusvälineiden entisiin haltijoihin nähden, jotka se voi poistaa käyttäen sille laissa annettua täyttä harkintavaltaa toteuttaa yleisen edun mukaisia poikkeuksellisia toimenpiteitä rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvien uhkien ehkäisemiseksi, silloin, jos rahoitusvälineiden poistamisessa ei ole noudatettu periaatetta, jonka mukaan minkään rahoitusvälineen haltijan ei pidä poikkeuksellisen toimenpiteen vuoksi joutua huonompaan tilanteeseen kuin se, jossa se olisi ollut, mikäli kyseistä toimenpidettä ei olisi toteutettu, kun jälkimmäisessä tapauksessa kansallisella keskuspankilla olisi korvausvastuu: 1) vahingosta, joka olisi ollut mahdollista ennakoita sellaisten tosiseikkojen ja olosuhteiden perusteella, jotka vallitsivat keskuspankin päätöksen tekohetkellä ja joista pankin olisi pitänyt tietää tai sen olisi pitänyt olla tietoinen, ja 2) vahingosta, joka olisi aiheutunut sellaisten henkilöiden toiminnasta, jotka ovat toimineet keskuspankin tätä toimivaltaa käyttäessään ja keskuspankin valtuuttamina mutta jotka eivät kyseisessä tilanteessa ole toimineet asiantuntijan tarkkuudella, kun otetaan huomioon ne tosiseikat ja olosuhteet, joista he olivat tietäneet tai joista heidän olisi pitänyt tietää valtuutuksiansa mukaisesti.
- b) Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 123 artiklaa ja pöytäkirjan N:o 4 21 artiklaa tulkittava siten, että niissä kielletään se, että Euroopan keskuspankkijärjestelmän jäsenenä oleva kansallinen keskuspankki maksaa omilla varoillaan erityisiä rahallisia korvauksia rahoitusvälineiden poistamisesta osalle sellaisten (omaisuusperusteen mukaisesti) poistettujen rahoitusvälineiden entisistä haltijoista, joiden poistamisesta kyseinen pankki on päättänyt käyttäen sille laissa annettua täyttä harkintavaltaa toteuttaa yleisen edun mukaisia poikkeuksellisia toimenpiteitä rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvien uhkien ehkäisemiseksi, silloin, kun korvauksen saamisen perusteeksi riittää ainoastaan rahoitusvälineen poistaminen ilman, että otetaan huomioon kysymystä siitä, onko noudatettu periaatetta, jonka mukaan minkään rahoitusvälineen haltijan ei pidä poikkeuksellisen toimenpiteen vuoksi joutua huonompaan tilanteeseen kuin se, jossa se olisi ollut, mikäli kyseistä toimenpidettä ei olisi toteutettu?
- c) Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 130 artiklaa ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan N:o 4 7 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että kansallinen keskuspankki veloitetaan maksamaan lainmukaisen toimivaltansa käytöstä aiheutuneesta vahingosta vahingonkorvausta, joka voi haitata pankin kykyä hoitaa tehtäviään tehokkaasti? Voidaanko katsoa, että sen määrittämiseksi, onko kansallisen keskuspankin taloudellista riippumattomuutta koskevaa periaatetta on loukattu, merkityksellisiä ovat ne lailliset edellytykset, joiden täytyessä kyseinen vastuu on syntynyt?
- d) Onko direktiivin 2013/36/EU⁽¹⁾ 53–62 artiklaa tai direktiivin 2006/48/EY⁽²⁾ 44–52 artiklaa, joissa suojataan pankkien vakavaraisuusvalvonnan yhteydessä saatujen tai ilmenneiden luottamuksellisten tietojen luottamuksellisuutta, tulkittava siten, että näillä kahdella direktiivillä suojataan myös sellaisten tietojen luottamuksellisuutta, jotka on saatu tai jotka ovat ilmenneet sellaisten toimenpiteiden yhteydessä, jotka oli toteutettu pankkien pelastamiseksi ja rahoitusjärjestelmän vakauden turvaamiseksi tilanteessa, jossa pankkien vakavaraisuuteen ja maksuvalmiuteen kohdistuvaa riskiä ei voitu poistaa vakavaraisuusvalvontatoimenpiteillä, ja katsotaanko kyseiset toimenpiteet luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta 4.4.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/24/EY⁽³⁾ mukaisiksi tervehdyttämistoimenpiteiksi?
- e) Jos kysymykseen d vastataan myöntävästi, onko direktiivin 2013/36/EU 53–62 artiklaa ja direktiivin 2006/48/EY 44–52 artiklaa, joissa suojataan pankkien vakavaraisuusvalvonnan yhteydessä saatujen tai ilmenneiden luottamuksellisten tietojen luottamuksellisuutta, tulkittava siten, että kyseisen suojelun kannalta on pidettävä merkityksellisenä myöhemmin annettua direktiiviä 2013/36/EU myös silloin, kun luottamukselliset tiedot on saatu tai ne ovat ilmenneet direktiivin 2006/48/EY soveltamisaikana mutta ne on luovutettu vasta direktiivin 2013/36/EU soveltamisaikana?

- f) Jos kysymykseen d vastataan myöntävästi, onko direktiivin 2013/36/EU 53 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa (ja direktiivin 2006/48/EY 44 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa riippuen edelliseen kysymykseen annetusta vastauksesta) tulkittava siten, että salassapitovelvollisuuden piiriin eivät enää kuulu luottamukselliset tiedot, jotka kansallisella keskuspankilla on hallussaan valvontaelimenä ja joista on tullut myöhemmin julkisia tietoja, eli tiedot, jotka voisivat kuulua salassapitovelvollisuuden piiriin mutta jotka ovat vähintään viisi vuotta vanhoja ja jotka katsotaan siten lähtökohtaisesti historiallisiksi tiedoiksi, jotka ovat menettäneet luottamuksellisen luonteensa? Kun on kyse vähintään viisi vuotta vanhoista historiallisista tiedoista, riippuuko luottamuksellisuuden säilyttäminen siitä, voidaanko luottamuksellisuutta perustella muilla syillä kuin valvottujen pankkien tai muiden yritysten taloudellisilla tilanteilla?
- g) Jos kysymykseen d vastataan myöntävästi, onko direktiivin 2013/36/EU 53 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa (ja direktiivin 2006/48/EY 44 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa riippuen kohtaan e annetusta vastauksesta) tulkittava siten, että sen perusteella sellaiset luottamukselliset asiakirjat, jotka eivät koske kolmansiä osapuolia, jotka yrittäneet pelastaa luottolaitosta ja jotka ovat oikeudellisesti merkityksellisiä vakavaraisuusvalvonnasta vastaavaa toimivaltaista elintä vastaan vireille pannussa oikeudenkäynnissä annettavan ratkaisun kannalta, voidaan luovuttaa automaattisesti ennen oikeudenkäynnin alkamista kaikille asianosaisille ja heidän asiamiehilleen ilman, että on käytävä erityinen menettely, jossa päätetään, onko kunkin yksittäisen asiakirjan luovuttaminen kullekin yksittäiselle asianosaiselle lainmukaista, ja ilman kuhunkin luovutukseen liittyvien etujen tapauskohtaista arviointia eli myös silloin, kun kyse on sellaisten luottolaitosten tiedoista, joita ei ole asetettu konkurssi- tai pakkoselvitysmenettelyyn mutta jotka ovat saaneet valtiontukea menettelyssä, jossa osakkeenomistajien ja luottolaitosten huonompisijaisten velkojien rahoitusvälineitä on poistettu.
- h) Jos kysymykseen d vastataan myöntävästi, onko direktiivin 2013/36/EU 53 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa (ja direktiivin 2006/48/EY 44 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa riippuen kohtaan e annetusta vastauksesta) tulkittava siten, että siinä sallitaan kaikkien sellaisten luottamuksellisten asiakirjojen tai yhteenvetojen julkaiseminen internetissä, jotka eivät koske kolmansiä osapuolia, jotka ovat yrittäneet pelastaa luottolaitosta ja jotka ovat oikeudellisesti merkityksellisiä vakavaraisuusvalvonnasta vastaavaa toimivaltaista elintä vastaan vireille pannussa oikeudenkäynnissä annettavan ratkaisun kannalta, silloin, kun kyse on sellaisten luottolaitosten tiedoista, joita ei ole asetettu konkurssi- tai pakkoselvitysmenettelyyn mutta jotka ovat saaneet valtiontukea menettelyssä, jossa osakkeenomistajien ja luottolaitosten huonompisijaisten velkojien rahoitusvälineitä on poistettu, niin, että määrätään luottamuksellisten tietojen salassapitamisesta silloin, kun tietoja julkaistaan internetissä?

- (¹) Oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU (EUVL 2013, L 176, s. 338).
- (²) Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14.6.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/48/EY (EUVL 2006, L 177, s. 1).
- (³) EYVL 2001, L 125, s. 15.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tallinna Halduskohus (Viro) on esittänyt 28.1.2021 – Aktsiaselts M.V. WOOL v. Põllumajandus- ja Toiduamet

(Asia C-51/21)

(2021/C 128/26)

Oikeudenkäyntikieli: viro

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tallinna Halduskohus

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Aktsiaselts M.V.WOOL

Vastapuoli: Põllumajandus- ja Toiduamet (aiemmin Veterinaar- ja Toiduamet)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen N:o 2073/2005⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohtaa sekä liitteessä I olevan 1 luvun taulukon kohdassa 1.2. esitettyä toista mikrobiologista vaatimusta "ei esiinny 25 g:ssa" tulkittava kyseisen asetuksen ja kansanterveyden suojelun edistämisen sekä asetusten N:o 178/2002⁽²⁾ ja N:o 882/2004⁽³⁾ tarkoitukset huomioon ottaen niin, että mikäli elintarvikealan toimija ei ole kyennyt osoittamaan toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että muu kuin imeväisille tai erityisiin lääkinällisiin tarkoituksiin tarkoitettu sellaisenaan syötävä elintarvike, joka pystyy muodostamaan kasvualueen *Listeria monocytogenes* -bakteerille, ei ylitä 100 pmy:n/g rajaa myyntiaikana, tällöin sovelletaan myös myyntiaikana markkinoille saatettuihin tuotteisiin joka tapauksessa mikrobiologista vaatimusta "ei esiinny 25 g:ssa"?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko asetuksen N:o 2073/2005 liitteessä I olevan 1 luvun taulukon kohdassa 1.2. esitettyä toista mikrobiologista vaatimusta "ei esiinny 25 g:ssa" tulkittava kyseisen asetuksen ja kansanterveyden suojelun edistämisen sekä asetusten N:o 178/2002 ja N:o 882/2004 tarkoitukset huomioon ottaen niin, että riippumatta siitä, kykeneekö elintarvikealan toimija osoittamaan toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että elintarvike ei ylitä 100 pmy:n/g rajaa myyntiaikana, tällaiseen elintarvikkeeseen sovelletaan tällöin kahta vaihtoehtoista mikrobiologista vaatimusta: 1) niin kauan kuin elintarvike on sen tuottaneen elintarvikealan toimijan valvonnassa, sovelletaan vaatimusta "ei esiinny 25 g:ssa", ja 2) sen jälkeen, kun elintarvike on lähtenyt sen tuottaneen elintarvikealan toimijan valvonnasta, sovelletaan vaatimusta "100 pmy/g"?

⁽¹⁾ Elintarvikkeiden mikrobiologisista vaatimuksista 15.11.2005 annettu komission asetus (EY) N:o 2073/2005 (EUVL 2005, L 338, s. 1).

⁽²⁾ Elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28.1.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002 (EYVL 2002, L 31, s. 1).

⁽³⁾ Rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritettua virallisesta valvonnasta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 882/2004 (EUVL 2004, L 165, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Liège (Belgia) on esittänyt 28.1.2021 – Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL v. Belgian valtio – SPF Finances

(Asia C-52/21)

(2021/C 128/27)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Liège

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL

Vastaaja: Belgian valtio – SPF Finances

Ennakkoratkaisukysymys

Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle tai käytännölle, jonka mukaan ensimmäiseen jäsenvaltioon sijoittautuneilla yhtiöillä, jotka käyttävät toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden yhtiöiden palveluja, on velvollisuus – jotta ne voisivat välttyä yhteisöverolta, joka on 100 prosenttia tai 50 prosenttia viimeksi mainittujen yhtiöiden perimistä määristä – laatia ja toimittaa verohallinnolle näitä menoja koskeva lomake ja yhteenvetoilmoitus, vaikka niiden käyttäessä kotimaisten yhtiöiden palveluja niillä ei ole tällaista velvoitetta, jotta ne voisivat välttyä kyseisen maksun määräämiseltä?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Liège (Belgia) on esittänyt 28.1.2021 – Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRLv. Belgian valtio – SPF Finances

(Asia C-53/21)

(2021/C 128/28)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Liège

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL

Vastapuoli: Belgian valtio – SPF Finances

Ennakkoratkaisukysymys

Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle tai käytännölle, jonka mukaan ensimmäiseen jäsenvaltioon sijoittautuneilla yhtiöillä, jotka käyttävät toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden yhtiöiden palveluja, on velvollisuus – jotta ne voisivat välttyä yhteisöverolta, joka on 100 prosenttia tai 50 prosenttia viimeksi mainittujen yhtiöiden perimistä määristä – laatia ja toimittaa verohallinnolle näitä menoja koskeva lomake ja yhteenvetoilmoitus, vaikka niiden käyttäessä kotimaisten yhtiöiden palveluja niillä ei ole tällaista velvoitetta, jotta ne voisivat välttyä kyseisen maksun määräämiseltä?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 28.1.2021 – Direktor na Agentsia "Mitnitsi" v. Imperial Tobacco Bulgaria EOOD

(Asia C-55/21)

(2021/C 128/29)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Varhoven administrativen sad

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Direktor na Agentsia "Mitnitsi"

Vastapuoli: Imperial Tobacco Bulgaria EOOD

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko 16.12.2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/118/EY⁽¹⁾ 11 artiklaa ja 21.6.2011 annetun neuvoston direktiivin 2011/64/EU⁽²⁾ 17 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että niissä velvoitetaan jäsenvaltiot säätämään valmisteveron palauttamisesta myös tupakkatuotteista, jotka on luovutettu kulukseen ja hävitetty tulliviranomaisten valvonnassa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voivatko kyseiset henkilöt vedota direktiivien säännösten ja unionin oikeuden periaatteiden välittömään oikeusvaikutukseen, jos jäsenvaltio ei ole noudattanut velvollisuuttaan antaa tällaista sääntelyä?

- 3) Jos molempiin edellä oleviin kysymyksiin vastataan myöntävästi, oikeuttaako mainittujen säännösten välitön oikeusvaikutus nyt käsiteltävässä asiassa todettujen tosiseikkojen perusteella maksetun valmisteveron palauttamisen ainoastaan pyynnöstä ja muita menettelymääräyksiä soveltamatta?

(¹) Valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä ja direktiivin 92/12/ETY kumoamisesta 16.12.2008 annettu neuvoston direktiivi 2008/118/EY (EUVL 2009, L 9, s. 12).

(²) Valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenteesta ja verokannoista 21.6.2011 annettu neuvoston direktiivi 2011/64/EU (EUVL 2011, L 176, s. 24)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Liettua) on esittänyt 29.1.2021 – "ARVI" ir ko UAB v. Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Asia C-56/21)

(2021/C 128/30)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės

Pääasian asianosaiset

Kantaja: "ARVI" ir ko UAB

Vastaaja: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan arvonlisäverovelvollisella voi olla oikeus valita arvonlisäverotus arvonlisäverosta vapautetun kiinteistön osalta vain, jos kiinteistö luovutetaan verovelvolliselle, joka on rekisteröitynyt arvonlisäverovelvolliseksi luovutushetkellä, yhteensopiva arvonlisäverodirektiivin (¹) 135 ja 137 artiklan tulkinnan sekä verotuksen neutraalisuuden periaatteen ja tehokkuusperiaatteen kanssa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko kansallisten säännösten tulkinta, jonka mukaan kiinteistön luovuttajan on oikaistava luovutetun kiinteistön ostoon sisältyneen arvonlisäveron vähennys, kun luovuttaja on valinnut arvonlisäverotuksen kiinteistön luovutuksen osalta ja tällainen valinta on mahdoton kansallisten vaatimusten mukaisesti yhden ainoan edellytyksen vuoksi, nimittäin sen vuoksi, ettei ostaja ole rekisteröitynyt arvonlisäverovelvolliseksi, niiden arvonlisäverodirektiivin säännösten, jotka koskevat luovuttajan oikeutta vähentää arvonlisävero ja oikaista vähennys, sekä arvonlisäverotuksen neutraalisuuden periaatteen ja tehokkuusperiaatteen mukainen?
- 3) Onko hallintokäytäntö, jonka mukaan pääasian oikeudenkäynnissä kyseessä olevien kaltaisissa olosuhteissa kiinteistön luovuttajan on oikaistava ostoihin sisältyvän veron vähennys kiinteistön oston/valmistamisen osalta [alkup. s. 6], koska liiketoimea kyseisen kiinteistön myymiseksi pidetään arvonlisäverosta vapautettuna kiinteistön luovutuksena, koska oikeutta valita arvonlisäverotus ei ole (ostajalla ei ole arvonlisäverotunnistetta liiketoimen suorittamishetkellä), vaikka liiketoimen suorittamishetkellä kiinteistön ostaja oli hakenut arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröimistä ja rekisteröitiin arvonlisäverovelvolliseksi kuukausi liiketoimen suorittamisen jälkeen, niiden arvonlisäverodirektiivin säännösten, jotka koskevat luovuttajan oikeutta vähentää arvonlisävero ja oikaista vähennys, sekä arvonlisäverotuksen neutraalisuuden periaatteen mukainen? Onko tällaisessa tapauksessa tärkeää määrittää, käyttikö kiinteistön ostaja, joka rekisteröityi arvonlisäverovelvolliseksi liiketoimen suorittamisen jälkeen, hankkimaansa kiinteistöä todellakin arvonlisäverollisessa toiminnassa, kun ei ole näyttöä petoksesta tai väärinkäytöksestä?

(¹) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour administrative d'appel de Versailles (Ranska) on esittänyt
2.2.2021 – JP v. Ministre de la Transition écologique ja Premier ministre**

(Asia C-61/21)

(2021/C 128/31)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour administrative d'appel de Versailles

Pääasian asianosaiset

Valittaja: JP

Vastapuolet: Ministre de la Transition écologique ja Premier ministre

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko ilmanlaadusta ja sen parantamisesta 21.5.2008 annetun [Euroopan parlamentin ja neuvoston] direktiivin 2008/50/EY⁽¹⁾ 13 artiklan 1 [– –] kohdan ja 23 artiklan 1 [– –] kohdan säännöksiin perustuvia unionin oikeuden sovellettavia sääntöjä tulkittava siten, että niillä annetaan yksityisille oikeus saada kyseisistä säännöistä johtuvia velvoitteitaan riittävän ilmeisellä tavalla rikkoneelta Euroopan unionin jäsenvaltiolta korvaus sellaisista terveyteensä vaikuttavista vahingoista, joilla on välitön ja varma syy-yhteys ilmanlaadun heikkenemiseen?
- 2) Jos oletetaan, että edellä mainitut säännökset todella voivat antaa oikeuden korvaukseen terveydellisistä vahingoista, millä edellytyksillä tämä oikeus syntyy erityisesti sen ajankohdan osalta, joka huomioon ottaen kyseisen jäsenvaltion syyksi luettavan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen olemassaoloa on arvioitava?

⁽¹⁾ EUVL 2008, L 152, s. 1.

Valitus, jonka SGL Carbon SE on tehnyt 2.2.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kahdeksas jaosto) asiassa T-639/18, SGL Carbon v. komissio, 16.12.2020 antamasta tuomiosta

(Asia C-65/21 P)

(2021/C 128/32)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: SGL Carbon SE (edustajat: P. Sellar, advocaat, K. Van Maldegem, avocat, M. Grunchar, avocate)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Espanjan kuningaskunta ja Euroopan kemikaalivirasto

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion
- palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi
- määrää, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että valittajan esittämään perusteluun, jonka mukaan komissio on tehnyt ilmeisen virheen, ei ilman muuta sisällynyt myös perustelu, jonka mukaan komissio oli laiminlyönyt huolellisuusvelvoitteen.

Toinen valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen käyttäessään asetuksen N:o 1272/2008⁽¹⁾ liitteessä I olevan 4.1.3.5.5 kohdan väitettyä oikeudellista epäselvyyttä perusteena valittajan todellisuudessa esittämän oikeudellisen perustelun hylkäämiselle.

Kolmas valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole voinut puolustaa säännösten monimutkaisuudesta tekemällään arvioinnilla sitä, että komissio on jättänyt huomiotta CTPHT:n (piki, kivihiliterva, korkealämpötilainen) liukenemattomuuden. Unionin yleinen tuomioistuin oli nimittäin omaksunut päinvastaisen kannan asiaan liittyneessä aikaisemmassa oikeudenkäynnissä (asia T-689/13 DEP, *Bilbaina de Alquitranes SA ym. v. komissio*). Koska päinvastaiselle kannalle asettumista ei ole mitenkään selitetty, unionin yleisen tuomioistuimen päättely on puutteellinen ja ristiriitainen.

Neljäs valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on menetellyt virheellisesti arvioidessaan asianmukaista huolellisuutta tavanomaisten perusteiden mukaisesti. Katsoessaan, että komissio on toiminut kuten mikä tahansa muu asianmukaista huolellisuutta noudattava tavallinen hallintoviranomainen toimisi, se on käyttänyt virheellistä ja epäasianmukaista vertailukohtaa komission asianmukaisen huolellisuuden ja tavallisuuden arvioinnissa.

Viides valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleisen tuomioistuimen esittämät perustelut ovat puutteelliset ja ristiriitaiset siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin katsoi mihinkään todisteisiin viittaamatta ja pelkästään julkisasiamiehen ratkaisuehdotukseen tukeutuen, että komissiolla on saattanut olla vaikeuksia ilmeisen arviointivirheensä korjaamisessa, ja antoi siten ymmärtää, että komission lähestymistapaa voitaisiin pitää puolustettavana.

Kuudes valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen päätyessään katsomaan, että komission virheellistä menettelyä voidaan puolustaa viittaamalla varovaisuusperiaatteeseen, vaikka vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kyseiseen periaatteeseen ei voida vedota aineen luokituksen yhteydessä.

⁽¹⁾ Aineiden ja seosten luokituksista, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/EY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta 16.12.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008 (EUVL 2008, L 353, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 3.2.2021 – Iveco Orecchia SpA
v. APAM Esercizio SpA ja Veneta Servizi International Srl unipersonale**

(Asia C-68/21)

(2021/C 128/33)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Iveco Orecchia SpA

Vastapuolet: APAM Esercizio SpA ja Veneta Servizi International Srl unipersonale

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sellainen menettely unionin oikeuden – ja erityisesti direktiivin 2007/46/EY⁽¹⁾ (ja sen 10, 19 ja 28 artiklan) vaatimusten sekä yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, puolueettomuusperiaatteen, markkinaehtoperiaatteen ja hyvän hallinnon periaatteen mukainen – ja erityisesti silloin, kun kyseessä on julkisiin palveluihin tarkoitettujen linja-autojen varaosien toimittaminen julkisina hankintoina –, jossa on sallittua, että hankintayksikkö hyväksyy tiettyyn ajoneuvon muun kuin ajoneuvon valmistajan valmistamia varaosia, joita ei siis ole tyyppihyväksytty ajoneuvon kanssa, jotka kuuluvat siten edellä mainitun direktiivin liitteessä IV määriteltyjen teknisten määräysten alaisiin varaosiin (luettelo ajoneuvojen EY-tyyppihyväksyntää koskevista säädöksistä) ja jotka sisällytetään hankintamenettelyssä tarjoukseen ilman tyyppihyväksyntätodistusta ja ilman tietoa tehdystä tyyppihyväksynnästä olettaen siten, että tyyppihyväksyntä ei olisi välttämätön ja että tarjoajan antama ilmoitus siitä, että varaosat vastaavat tyyppihyväksytyjä alkuperäiskappaleita, olisi riittävä?

- 2) Onko unionin oikeuden ja erityisesti direktiivin 2007/46/EY 3 artiklan 27 alakohdan mukaista, että kun kyse on julkiseen palveluun tarkoitettujen bussien varaosien toimittamisesta julkisina hankintoina, yksittäiselle tarjoajalle annetaan mahdollisuus luokitella itsensä tiettyyn ajoneuvoon tarkoitettuna varaosana, joka ei ole alkuperäinen, ”valmistajaksi”, kun kyse on direktiivin 2007/46/EY liitteessä IV määriteltyjen teknisten määräysten alaisista varaosista (luettelo ajoneuvojen EY-tyyppihyväksyntää koskevista säädöksistä), vai pitäisikö kyseisen tarjoajan osoittaa, että jokainen näin tarjottu varaosa vastaa tarjouskilpailun teknisiä eritelmiä ja että kyseinen tarjoaja on vastuussa tyyppihyväksyntäviranomaisille kaikista tyyppihyväksyntäprosessiin liittyvistä tekijöistä sekä varaosien vaatimustenmukaisuudesta ja laadustasosta ja että se vastaa suoraan vähintään joistakin tyyppihyväksynnän alaisten varaosien valmistusvaiheista? Jos kyllä, miten tämä pitäisi osoittaa?

(¹) Puiteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden tyyppihyväksynnälle 5.9.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/46/EY (EUVL 2007, L 263, s. 1).

Kanne 3.2.2021 – Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-70/21)

(2021/C 128/34)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Konstantinidis ja M. Noll-Ehlers)

Vastaaja: Helleenien tasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin tuomioistuinta:

A) toteamaan, että

- Helleenien tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 2008/50 (¹) 13 artiklan ja saman direktiivin liitteen XI, niitä yhdessä luettuina, mukaisia velvoitteitaan, koska se on vuodesta 2005 lukien ylittänyt järjestelmällisesti ja jatkuvasti PM₁₀ -hiukkaspitoisuuksien vuorokautiset enimmäisraja-arvot Tessalonikin alueella/taajamassa EL0004,
- Helleenien tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 2008/50 23 artiklan 1 kohdan (luettuna yhdessä saman direktiivin liitteen XV A osan kanssa) mukaisia velvoitteitaan ja erityisesti mainitun direktiivin 23 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaista velvollisuutta toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet, jotta raja-arvojen ylityksen kesto jää mahdollisimman lyhyeksi, koska se on laiminlyönyt toteuttaa 11.6.2010 lukien tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että PM₁₀ -hiukkasten raja-arvoja noudatetaan Tessalonikin alueella/taajamassa EL0004,

B) Helleenien tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäisessä kanneperusteessa komissio väittää, että ilmanlaadusta ja sen parantamisesta annetussa direktiivissä 2008/50 velvoitetaan jäsenvaltiot rajoittamaan väestön altistumista pienhiukkasille, joita kutsutaan hiukkasleyjumaksi (PM₁₀). Komissio väittää, että vuodesta 2005 lukien, jolloin PM₁₀ -hiukkasten vuorokautisten ja vuotuisten raja-arvojen noudattamisesta tuli pakollista (aluksi direktiivin 1999/30 5 artiklan 1 kohdan ja sitten direktiivin 2008/50 13 artiklan nojalla), Helleenien tasavalta ei ole toimittamiensa ilmanlaatua koskevien vuosikertomusten perusteella varmistanut jatkuvalla tavalla, että vuorokautisia enimmäisraja-arvoja noudatetaan Tessalonikin taajamassa EL0004.

Toisessa kanneperusteessa komissio väittää, että direktiivin 2008/50 23 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa asetetaan jäsenvaltioille silloin, jos raja-arvot ylitetään, selvä ja kiireellinen velvoite hyväksyä ilmanlaatusuunnitelmat, joihin on sisällytettävä asianmukaisia toimenpiteitä, jotta ylityksen kesto jää mahdollisimman lyhyeksi. Komissio väittää, että Helleenien tasavalta ei ole laatinut asianmukaista ilmanlaatusuunnitelmaa Tessalonikin taajamalle EL0004, mikä on direktiivin 2008/50 23 artiklan 1 kohdan vastaista.

(¹) Ilmanlaadusta ja sen parantamisesta 21.5.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/50/EY (EUVL 2008, L 152, s. 1).

Valitus, jonka Química del Nalón SA, aiemmin Industrial Química del Nalón SA, on tehnyt 3.2.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kahdeksas jaosto) asiassa T-635/18, Industrial Química del Nalón v. komissio, 16.12.2020 antamasta tuomiosta

(Asia C-73/21 P)

(2021/C 128/35)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Química del Nalón SA, aiemmin Industrial Química del Nalón SA (edustajat: P. Sellar, advocaat, K. Van Maldegem, avocat, M. Grunchar, avocate)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Espanjan kuningaskunta ja Euroopan kemikaalivirasto

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion
- palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi
- määrää, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että valittajan esittämään perusteluun, jonka mukaan komissio on tehnyt ilmeisen virheen, ei ilman muuta sisällynyt myös perustelu, jonka mukaan komissio oli laiminlyönyt huolellisuusvelvoitteen.

Toinen valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen käyttäessään asetuksen N:o 1272/2008 (¹) liitteessä I olevan 4.1.3.5.5 kohdan väitettyä oikeudellista epäselvyyttä perusteena valittajan todellisuudessa esittämän oikeudellisen perustelun hylkäämiselle.

Kolmas valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole voinut puolustaa säännösten monimutkaisuudesta tekemällään arvioinnilla sitä, että komissio on jättänyt huomiotta CTPHT:n (piki, kivihiihterva, korkealämpötilainen) liukenemattomuuden. Unionin yleinen tuomioistuin oli nimittäin omaksunut päinvastaisen kannan asiaan liittyneessä aikaisemmassa oikeudenkäynnissä (asia T-689/13 DEP, *Bilbaina de Alquitranes SA ym. v. komissio*). Koska päinvastaiselle kannalle asettumista ei ole mitenkään selitetty, unionin yleisen tuomioistuimen päättely on puutteellinen ja ristiriitainen.

Neljäs valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on menetellyt virheellisesti arvioidessaan asianmukaista huolellisuutta tavanomaisten perusteiden mukaisesti. Katsoessaan, että komissio on toiminut kuten mikä tahansa muu asianmukaista huolellisuutta noudattava tavallinen hallintoviranomainen toimisi, se on käyttänyt virheellistä ja epäasianmukaista vertailukohtaa komission asianmukaisen huolellisuuden ja tavallisuuden arvioinnissa.

Viides valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleisen tuomioistuimen esittämät perustelut ovat puutteelliset ja ristiriitaiset siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin katsoi mihinkään todisteisiin viittaamatta ja pelkästään julkisasiamiehen ratkaisuehdotukseen tukeutuen, että komissiolla on saattanut olla vaikeuksia ilmeisen arvointivirheensä korjaamisessa, ja antoi siten ymmärtää, että komission lähestymistapaa voitaisiin pitää puolustettavana.

Kuudes valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen päätyessään katsomaan, että komission virheellistä menettelyä voidaan puolustaa viittaamalla varovaisuusperiaatteeseen, vaikka vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kyseiseen periaatteeseen ei voida vedota aineen luokituksen yhteydessä.

(¹) Aineiden ja seosten luokituksista, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta 16.12.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008 (EUVL 2008, L 353, s. 1).

Valitus, jonka Deza a.s. on tehnyt 4.2.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kahdeksas jaosto) asiassa T-638/18, Deza v. komissio, 16.12.2020 antamasta tuomiosta

(Asia C-74/21 P)

(2021/C 128/36)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Deza a.s. (edustajat: P. Sellar, advocaat, K. Van Maldegem, avocat, M. Grunchar, avocate)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Espanjan kuningaskunta ja Euroopan kemikaalivirasto

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion
- palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi
- määrää, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että valittajan esittämään perusteluun, jonka mukaan komissio on tehnyt ilmeisen virheen, ei ilman muuta sisällynyt myös perustelu, jonka mukaan komissio oli laiminlyönyt huolellisuusveloitteen.

Toinen valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen käyttäessään asetuksen N:o 1272/2008 (¹) liitteessä I olevan 4.1.3.5.5 kohdan väitettyä oikeudellista epäselvyyttä perusteena valittajan todellisuudessa esittämän oikeudellisen perustelun hylkäämiselle.

Kolmas valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole voinut puolustaa säännösten monimutkaisuudesta tekemällään arvioinnilla sitä, että komissio on jättänyt huomiotta CTPHT:n (piki, kivihiiliterva, korkealämpötilainen) liukenemattomuuden. Unionin yleinen tuomioistuin oli nimittäin omaksunut päivastaisen kannan asiaan liittyneessä aikaisemmassa oikeudenkäynnissä (asia T-689/13 DEP, *Bilbaina de Alquitranes SA ym. v. komissio*). Koska päivastaiselle kannalle asettumista ei ole mitenkään selitetty, unionin yleisen tuomioistuimen päätely on puutteellinen ja ristiriitainen.

Neljäs valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on menetellyt virheellisesti arvioidessaan asianmukaista huolellisuutta tavanomaisten perusteiden mukaisesti. Katsoessaan, että komissio on toiminut kuten mikä tahansa muu asianmukaista huolellisuutta noudattava tavallinen hallintoviranomainen toimisi, se on käyttänyt virheellistä ja epäasianmukaista vertailukohtaa komission asianmukaisen huolellisuuden ja tavallisuuden arvioinnissa.

Viides valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleisen tuomioistuimen esittämät perustelut ovat puutteelliset ja ristiriitaiset siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin katsoi mihinkään todisteisiin viittaamatta ja pelkästään julkisasiamiehen ratkaisuehdotukseen tukeutuen, että komissiolla on saattanut olla vaikeuksia ilmeisen arvointivirheensä korjaamisessa, ja antoi siten ymmärtää, että komission lähestymistapaa voitaisiin pitää puolustettavana.

Kuudes valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen päätyessään katsomaan, että komission virheellistä menettelyä voidaan puolustaa viittaamalla varovaisuusperiaatteeeseen, vaikka vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kyseiseen periaatteeeseen ei voida vedota aineen luokituksen yhteydessä.

(¹) Aineiden ja seosten luokituksista, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta 16.12.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008 (EUVL 2008, L 353, s. 1).

**Valitus, jonka Bilbaína de Alquitranes, SA on tehnyt 3.2.2021 unionin yleisen tuomioistuimen
(laajennettu kahdeksas jaosto) asiassa T-645/18, SGL Bilbaína de Alquitranes v. komissio, 16.12.2020
antamasta tuomiosta**

(Asia C-75/21 P)

(2021/C 128/37)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Bilbaína de Alquitranes, SA (edustajat: P. Sellar, advocaat, K. Van Maldegem, avocat, M. Grunchard, avocate)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Espanjan kuningaskunta ja Euroopan kemikaalivirasto

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion
- palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi
- määrää, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että valittajan esittämään perusteluun, jonka mukaan komissio on tehnyt ilmeisen virheen, ei ilman muuta sisällynyt myös perustelu, jonka mukaan komissio oli laiminlyönyt huolellisuusveloitteen.

Toinen valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen käyttäessään asetuksen N:o 1272/2008 (¹) liitteessä I olevan 4.1.3.5.5 kohdan väitettyä oikeudellista epäselvyyttä perusteena valittajan todellisuudessa esittämän oikeudellisen perustelun hylkäämiselle.

Kolmas valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole voinut puolustaa säännösten monimutkaisuudesta tekemällään arvioinnilla sitä, että komissio on jättänyt huomiotta CTPHT:n (piki, kivihiiliterva, korkealämpötilainen) liukenemattomuuden. Unionin yleinen tuomioistuin oli nimittäin omaksunut päinvastaisen kannan asiaan liittyneessä aikaisemmassa oikeudenkäynnissä (asia T-689/13 DEP, *Bilbaina de Alquitranes SA ym. v. komissio*). Koska päinvastaiselle kannalle asettumista ei ole mitenkään selitetty, unionin yleisen tuomioistuimen päättely on puutteellinen ja ristiriitainen.

Neljäs valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on menetellyt virheellisesti arvioidessaan asianmukaista huolellisuutta tavanomaisten perusteiden mukaisesti. Katsoessaan, että komissio on toiminut kuten mikä tahansa muu asianmukaista huolellisuutta noudattava tavallinen hallintoviranomainen toimisi, se on käyttänyt virheellistä ja epäasianmukaista vertailukohtaa komission asianmukaisen huolellisuuden ja tavallisuuden arvioinnissa.

Viides valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleisen tuomioistuimen esittämät perustelut ovat puutteelliset ja ristiriitaiset siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin katsoi mihinkään todisteisiin viittaamatta ja pelkästään julkisasiamiehen ratkaisuehdotukseen tukeutuen, että komissiolla on saattanut olla vaikeuksia ilmeisen arviointivirheensä korjaamisessa, ja antoi siten ymmärtää, että komission lähestymistapaa voitaisiin pitää puolustettavana.

Kuudes valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen päätyessään katsomaan, että komission virheellistä menettelyä voidaan puolustaa viittaamalla varovaisuusperiaatteeseen, vaikka vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kyseiseen periaatteeseen ei voida vedota aineen luokituksen yhteydessä.

(¹) Aineiden ja seosten luokituksista, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta 16.12.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008 (EUVL 2008, L 353, s. 1).

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 10.2.2021 – XC v. komissio

(Asia T-488/18) ⁽¹⁾

(Henkilöstö – Palvelukseen ottaminen – Avoin kilpailu EPSO/AD/338/17 – Valintalautakunnan päätös olla hyväksymättä hakijaa kilpailun seuraavaan vaiheeseen – Vammaisuuteen perustuvan syrjinnän kiellon periaate – Oikeus tutustua asiakirjoihin – Kokeen aikana esitettyihin kysymyksiin tutustumista koskevan pyynnön epääminen – Valintalautakunnan työskentelyn salaisuus – Asetus (EY) N:o 1049/2001 – Avoin kilpailu EPSO/AD/356/18 – Varallaololuettelo – Kumoamiskanne – Oikeussuojan tarpeen puuttuminen – Tutkimatta jättäminen – Vastuu)

(2021/C 128/38)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: XC (edustaja: asianajaja C. Bottino)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Spina ja L. Vernier, avustajanaan asianajaja A. Dal Ferro)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa vaaditaan ensinnäkin SEUT 270 artiklan nojalla kumoamaan avoimen kilpailun EPSO/AD/338/17 valintalautakunnan 4.12.2017 tekemä päätös olla hyväksymättä hakijaa kilpailun seuraavaan vaiheeseen, toiseksi SEUT 263 artiklan nojalla kumoamaan komission 19.6.2018 antama päätös C(2018) 3969 asiakirjoihin tutustumista koskevassa asiassa, kolmanneksi SEUT 270 artiklan nojalla kumoamaan 22.5.2019 julkaistu avoimen kilpailun EPSO/AD/356/18 varallaololuettelo ja neljänneksi SEUT 270 artiklan nojalla korvausta kantajalle aiheutuneiksi väitetyistä erilaisista vahingoista.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) XC veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 270, 12.8.2019.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 10.2.2021 – Santini ym. v. parlamentti

(Yhdistetyt asiat T-345/19, T-346/19, T-364/19–T-366/19, T-372/19–T-375/19 ja T-385/19) ⁽¹⁾

(Toimielimiä koskeva oikeus – Euroopan parlamentin jäsenen erityinen asema – Italian vaalipiireistä valitut Euroopan parlamentin jäsenet – Ufficio di Presidenza della Camera dei deputatin (edustajainhuoneen puhemiehistö, Italia) eläkkeistä antama päätös nro 14/2018 – Italian kansallisen parlamentin jäsenten eläkkeiden määrän muuttaminen – Euroopan parlamentin tekemä vastaava muutos tiettyjen Italiassa valittujen Euroopan parlamentin entisten jäsenten eläkkeiden määrään – Toimen antajan toimivalta – Perusteluvollisuus – Saavutetut oikeudet – Oikeusvarmuus – Perusteltu luottamus – Omaisuuden suoja – Oikeasuhteisuus – Yhdenvertainen kohtelu – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Sellaisen oikeussäännön, jolla annetaan yksityisille oikeuksia, riittävän ilmeinen rikkominen)

(2021/C 128/39)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantajat: Giacomo Santini (Trento, Italia) ja 9 muuta kantajaa, joiden nimet on mainittu tuomion liitteessä (edustaja: asianajaja M. Paniz)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: S. Seyr ja S. Alves)

Oikeudenkäynnin kohde

Yhtäältä SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus parlamentin laatimien kutakin kantajaa koskevien 11.4.2019 päivättyjen tiedonantojen ja asian T-375/19 kantajaa koskevan 8.5.2019 päivätyn tiedonannon, jotka koskevat kantajien eläkkeiden määrän mukauttamista Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputatin tekemän päätöksen nro 14/2018 voimaantulon 1.1.2019 johdosta, kumoamisesta ja toisaalta SEUT 268 artiklaan perustuva vaatimus näistä toimista kantajille aiheutuneeksi väitetyn vahingon korvaamisesta.

Tuomiolauselma

- 1) Kanteet hylätään.
- 2) Giacomo Santini ja muut kantajat, joiden nimet on mainittu liitteessä, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja heidät veloitetaan korvaamaan Euroopan parlamentin oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 263, 5.8.2019.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 10.2.2021 – Forte v. parlamentti

(Asia T-519/19) ⁽¹⁾

(Toimielimiä koskeva oikeus – Euroopan parlamentin jäsenen erityinen asema – Italian vaalipiireistä valitut Euroopan parlamentin jäsenet – Ufficio di Presidenza della Camera dei deputatin (edustajainhuoneen puhemiehistö, Italia) eläkkeistä antama päätös nro 14/2018 – Italian kansallisen parlamentin jäsenten eläkkeiden määrän muuttaminen – Euroopan parlamentin tekemä vastaava muutos tiettyjen Italiassa valittujen Euroopan parlamentin entisten jäsenten eläkkeiden määrään – Toimen antajan toimivalta – Perusteluvollisuus – Saavutetut oikeudet – Oikeusvarmuus – Perusteltu luottamus – Omaisuuden suoja – Oikeasuhteisuus – Yhdenvertainen kohtelu)

(2021/C 128/40)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Mario Forte (Napoli, Italia) (edustajat: asianajajat C. Forte ja G. Forte)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: S. Seyr ja S. Alves)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus parlamentin laatiman 11.6.2019 päivätyn tiedonannon, joka koskee kantajan eläkkeen määrän mukauttamista Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputatin tekemän päätöksen nro 14/2018 voimaantulon 1.1.2019 johdosta, kumoamisesta.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Mario Forte vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan parlamentin oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 305, 9.9.2019.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 10.2.2021 – Sophia Group v. parlamentti

(Asia T-578/19) (¹)

(Julkiset palveluhankinnat – Tarjouspyyntömenettely – Rakennuksiin liittyvien tukipalvelujen tarjoaminen – Tarjoajan tarjouksen hylkääminen – Sopimuksen tekeminen toisen tarjouksentekijän kanssa – Valintaperusteet – Tarjouskilpailun ratkaisuperusteet – Taloudellisesti edullisin tarjous – Laatuomerkkien ja sertifiointien käyttö ratkaisuperusteiden muotoilussa – Perusteluvelvollisuus)

(2021/C 128/41)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Sophia Group (Saint-Josse-ten-Noode, Belgia) (edustajat: asianajajat Y. Schneider ja C.-H. de la Vallée Poussin)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: L. Tapper Brandberg ja B. Simon)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva kanne, jossa vaaditaan kumoamaan parlamentin 30.7.2019 tekemä päätös tehdä sopimus hankinnan erästä 1, joka koskee rakennuksiin liittyvien tuki- ja neuvontapalvelujen (helpdesk) tarjoamista (tarjouspyyntö nro 06A0010/2019/M011), toisen tarjouksentekijän kanssa.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Sophia Group veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, välitoimimenettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.

(¹) EUVL C 363, 28.10.2019.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 10.2.2021 – Herlyn ja Beck v. EUIPO – Brillux (B.home)(Asia T-821/19) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus sanamerkin B.home rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Aikaisempi kansainvälinen sanamerkki B-Wohnen – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaara – Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2021/C 128/42)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Sonja Herlyn (Grünwald, Saksa) ja Christian Beck (Grünwald) (edustaja: asianajaja H. Hofmann)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: M. Fischer)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Brillux GmbH & Co. KG (Münster, Saksa) (edustaja: asianajaja R. Schiffer)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 24.8.2019 tekemästä päätöksestä (asia R 373/2019-5) väitemenettelyssä, jonka osapuolet ovat yhtäältä Brillux ja toisaalta Herlyn ja Beck.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Sonja Herlyn ja Christian Beck veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 27, 27.1.2020.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 10.2.2021 – El Corte Inglés v. EUIPO – MKR Design (PANTHÉ)(Asia T-117/20) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus kuviomerkin PANTHÉ rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Aikaisemmat kansalliset sanamerkki ja kuviomerkki PANTHER ja aikaisempi EU-kuviomerkki P PANTHER – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaaran puuttuminen – Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) – Näyttö aikaisemman tavaramerkin tosiasiallisesta käytöstä)

(2021/C 128/43)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: El Corte Inglés, SA (Madrid, Espanja) (edustaja: asianajaja J. L. Rivas Zurdo)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: L. Rampini)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: MKR Design Srl (Milano, Italia) (edustaja: asianajaja G. Dragotti)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 5.12.2019 tekemästä päätöksestä (asia R 378/2019-5), joka koskee osapuolten El Corte Inglés ja MKR Design välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) El Corte Inglés, SA, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 129, 20.4.2020.

Kanne 29.12.2020 – Stockdale v. neuvosto ym.

(Asia T-776/20)

(2021/C 128/44)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Robert Stockdale (Bristol, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: asianajaja N. de Montigny)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio, Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) ja Euroopan unionin erityisedustaja Bosnia ja Hertsegovinassa

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

pääasiallisesti

- toteamaan irtisanomispäätöksen lainvastaiseksi
- yksityisoikeudellisesta sopimuksesta johtuvien oikeuksien osalta
  - määrittelemään sopimussuhteen uudelleen toistaiseksi voimassa olevaksi työsopimukseksi;
  - toteamaan, että kantajaan on kohdistettu syrjintää esitetyn irtisanomisperusteen osalta, ja velvoittamaan tällä perusteella vastaajat maksamaan kantajalle henkisestä kärsimyksestä korvauksen, jonka kohtuulliseksi määräksi on arvioitu 10 000 euroa;
  - toteamaan, että vastaajat eivät ole noudattaneet sopimusvelvoitteitaan ja erityisesti laiminlyöneet velvollisuutensa antaa toistaiseksi voimassaolevan työsopimuksen päättymistä koskevan ennakoilmoituksen;
  - toteamaan, että kantajaan on kohdistettu eriarvoista ja lainvastaista kohtelua, ja velvoittamaan vastaajat näin ollen ottamaan kantajan takaisin työhönsä tai toissijaisesti maksamaan hänelle korvauksen, jonka määrä arvioidaan sen niiden tulojen menetyksen mukaan, jotka olisi saatu, mikäli työntekijän sopimus olisi jatkunut alkuperäiseen päättymishetkeen asti;
  - tämän johdosta velvoittamaan vastaajat maksamaan kantajalle perusteettomasta irtisanomisesta (*unfair dismissal*) korvauksen, joka vahvistetaan myöhemmin ja jonka kohtuulliseksi määräksi voidaan alustavasti katsoa 393 850,08 euroa;
  - velvoittamaan vastaajat maksamaan korkoa edellä mainituille määrille;
- muiden oikeuksien, jotka perustuvat siihen, että kantajan ja muun Euroopan unionin henkilöstön välillä on harjoitettu syrjintää, osalta
  - toteamaan, että yhden kolmesta ensimmäisestä vastaajasta olisi pitänyt ottaa kantaja palvelukseen väliaikaiseksi toimihenkilöksi ja että kolme ensimmäistä vastaajaa ovat kohdelleet kantajaa syrjivästi ilman objektiivisia perusteita siltä osin kuin kyse on hänen palkkauksestaan ja eläkeoikeuksistaan ja niihin liittyvistä etuuksista sekä myöhempää työsuhdetta koskevista takeista;

- velvoittamaan kolme ensimmäistä vastaajaa korvaamaan kantajalle hänen edellä mainittujen yhteisön oikeuden rikkomisten vuoksi menettämänsä tulot, eläkkeet, korvaukset ja etuudet;
- velvoittamaan ne maksamaan korkoa näille määrille;
- vahvistamaan asianosaisille määräajan, jonka kuluessa tämä korvaus on vahvistettava ottamalla huomioon palkkaluokka ja palkkataso, johon kantaja olisi pitänyt ottaa palvelukseen, keskimääräinen palkkakehitys, hänen urakehityksensä, palkanlisät, joita hänelle olisi pitänyt maksaa väliaikaisena toimihenkilönä; ja vertailemaan saatuja lopputuloksia kantajalle tosiasiallisesti maksetun palkan kanssa;
- velvoittamaan vastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut,

toissijaisesti:

- velvoittamaan vastaajat maksamaan kantajan perusoikeuksien kunnioittamatta jättämisestä johtuvan sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun perusteella korvaus, jonka kohtuulliseksi määräksi voidaan alustavasti katsoa 400 000 euroa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee vastaajien sopimussuhteeseen perustuvaa ja sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta seuraavista syistä:
  - kantajan sopimukseen sovellettavaa aineellista oikeutta on rikottu;
  - päätös irtisanoa kantaja hänen kansalaisuutensa perusteella on syrjivä, kantajaa on kohdeltu eriarvoisesti irtisanomismenettelyn aikana, koska hän on Yhdistyneen kuningaskunnan kansalainen Euroopan unionissa, ja oikeutta tulla kuulluksi on loukattu;
  - peräkkäisten määräaikaisten sopimusten tekemistä koskevaa oikeutta on käytetty väärin ja suhteellisuusperiaatetta, yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja syrjintäkiellon periaatetta on loukattu;
  - on aiheutunut oikeudellista epävarmuutta; oikeutta hyvään hallintoon on loukattu, Euroopan hyvän hallintotavan säännöstöä ei ole noudatettu ja työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevaa oikeutta on loukattu.
2. Toinen kanneperuste, joka koskee kantajaa koskevan irtisanomispäätöksen lainvastaisuutta. Tämä kanneperuste sisältää kaksi väitettä.
  - Ensimmäinen väite, joka koskee kantajan työsopimukseen sovellettavan lain rikkomista (sopimuksen luokittelu, irtisanomista koskevat säännöt, eriarvoinen kohtelu muihin unionin palveluksessa toimihenkilöinä työskenteleviin Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisiin nähden jne). Toissijaisesti kantaja toteaa, että samoja unionin oikeuden välineillä vahvistettuja periaatteita on tarkoitus soveltaa samojen tavoitteiden saavuttamiseksi.
  - Toinen väite, joka koskee toimielimissä tapahtuvaa työntekijöiden syrjintää erityisesti väliaikaisten toimihenkilöiden oikeuksien osalta (esimerkiksi erilaisten etuuksien, eläkerahastomaksujen ja kulukorvausten laiminlyönti).
3. Kolmas kanneperuste, joka koskee Euroopan unionin toimielinten sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta siinä tapauksessa, että kantajan vaatimukset, jotka koskevat vastaajien sopimussuhteeseen perustuvaa vastuuta, jätetään tutkimatta tai todetaan perusteettomiksi.

Kanne 17.1.2021 – VI v. komissio

(Asia T-20/21)

(2021/C 128/45)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: VI (edustajat: asianajajat G. Pandey, D. Rovetta ja V. Villante)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan unionin henkilöstövalintatoimiston (EPSO) 7.10.2020 tekemän ja kantajan 7.10.2020 vastaanottaman päätöksen, jolla kantajan 27.5.2020 tekemä valitus sekä kantajan vaatimus 50 000 euron suuruisesta korvauksesta hylättiin
- kumoamaan EPSO:n/valintalautakunnan 27.2.2020 tekemän päätöksen, jolla hylättiin kantajan pyyntö sen valintalautakunnan päätöksen uudelleenkäsittelystä, jolla hänen osallistumisensa kilpailun seuraavaan vaiheeseen evättiin
- kumoamaan EPSO:n/valintalautakunnan 26.6.2019 tekemän päätöksen olla merkitsemättä kantajaa kilpailun EPSO/AD/363/18 (AD7) – Tullialan hallintovirkamiehet – varallaololuetteloon
- kumoamaan 11.10.2018 julkaistun ilmoituksen avoimesta kilpailusta EPSO/AD/363/18 – Hallintovirkamiehet (AD 7) – Tullialan hallintovirkamiehet ⁽¹⁾ sekä edellä mainitun kilpailun johdosta laaditun varallaololuettelon kokonaisuudessaan ja siihen merkittyjen hakijoiden nimet
- velvoittamaan vastaajan maksamaan 70 000 euroa korvauksena vahingoista, joita edellä mainituista lainvastaisista riitautetuista päätöksistä on aiheutunut ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäisen kanneperusteen mukaan kantajan ammatillista kokemusta on arvioitu selvästi virheellisesti – Pyyntöä ei ole käsitelty uudelleen henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdan mukaisesti – Valintalautakunta on käyttänyt väärin harkintavaltaansa ja rikkonut henkilöstösääntöjen 27 artiklaa, koska se oli valinnut kantajaa haastatelleen lautakunnan jäsenen selvästi puutteellisin perustein – Kantajan esitettyihin kysymyksiin antamien vastausten uudelleentarkastelu on ollut epäasianmukaista – Velvollisuutta suorittaa objektiivinen vertailu hakijoiden välillä on jätetty noudattamatta ja yhdenvertaisen kohtelun ja yhtäläisten mahdollisuuksien periaatteita on loukattu.
2. Toisen kanneperusteen mukaan kantajan valintalautakunnan jäsenen esittämiin kysymyksiin antamien vastauksien uudelleentarkastelu on ollut epäasianmukaista – Kilpailuilmoituksen liitteessä I olevaa 1 kohtaa ja liitteessä II olevaa 2 kohtaa on rikottu – Kantajan antamia vastauksia on arvioitu ilmeisen virheellisesti.
3. Kolmannen kanneperusteen mukaan perusteluvollisuutta ja SEUT 296 artiklaa on rikottu.

4. Neljännen kanneperusteen mukaan valintalautakunnan kokoonpano ei ollut pysyvä kilpailun suullisen kokeen aikana – Riittäviä koordinoitintoimenpiteitä, joilla olisi voitu taata hakijoiden johdonmukainen ja objektiivinen arviointi sekä yhtäläiset mahdollisuudet ja yhdenvertainen kohtelu, ei ollut toteutettu.
5. Viidennen kanneperusteen mukaan vuoden 1958 asetuksen N:o 1⁽²⁾ 1, 2, 3 ja 4 artiklaa on rikottu – Henkilöstösääntöjen 1d ja 28 artiklaa ja niiden liitteessä III olevaa 1 artiklan 1 kohdan f alakohtaa on rikottu – Yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita on loukattu.

⁽¹⁾ EUVL 2018 C 368A, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevien järjestelyjen vahvistamisesta 15.4.1958 annettu neuvoston asetus N:o 1 (EYVL 17, 6.10.1958, s. 385), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna tavaroiden vapaan liikkuvuuden, henkilöiden vapaan liikkuvuuden, yhtiöoikeuden, kilpailupolitiikan, maatalouden, elintarvikkeiden turvallisuuden, eläinlääkintä- ja kasvinsuojelupolitiikan, liikennepolitiikan, energian, verotuksen, tilastojen, Euroopan laajuisten verkkojen, oikeuslaitoksen ja perusoikeuksien, oikeuden, vapauden ja turvallisuuden, ympäristön, tulliliiton, ulkosuhteiden, ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikan sekä toimielinten alan tiettyjen asetusten ja päätösten mukauttamisesta Kroatian tasavallan liittymisen johdosta 13.5.2013 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 517/2013 (EUVL 2013, L 158, s. 1)

Kanne 14.1.2021 – Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior v. komissio

(Asia T-22/21)

(2021/C 128/46)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat D. Luff ja R. Sciaudone)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan komission 4.1.2020 päivätyn kirjeen (Ref. Ares(2020)6365704), joka koskee rahoitukseen liittyvän sellaisen vakuuden realisointia, johon Turkin tiede-, teollisuus- ja teknologiaministeriö – EU- ja kansainvälisten asioiden pääosasto – EU:n rahoitusohjelmien osasto on vedonnut
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu huolenpitovelvollisuuden, puolueettomuuden ja prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaatteiden loukkaamiseen ja varainhoitoasetuksen⁽¹⁾ 78 artiklan rikkomiseen
  - Kantaja väittää, ettei komissio tarkistanut Turkin viranomaisten tekemää päätöstä realisoida vakuus. Komissio nimittäin pyysi Turkin viranomaisia tarkistamaan päätöksen itse. Kyseinen menettely on ristiriidassa varainhoitoasetuksen 78 artiklan kanssa, luettuna yhdessä delegoidun asetuksen⁽²⁾ 80, 81 ja 82 artiklan kanssa. Kyseisten säännösten mukaan EU:n tulojen ja menojen hyväksyjän on henkilökohtaisesti tarkistettava asiakirjat.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu perusteluvollisuuden laiminlyöntiin
  - Kantaja väittää, ettei se saanut riidanalaisesta päätöksestä riittävästi tietoa, jotta se voisi varmistautua siitä, että kyseinen toimi on perusteltu, vai liittyykö siihen mahdollisesti sellainen virhe, jonka perusteella kantaja voisi riitauttaa sen laillisuuden EU:n tuomioistuimissa, ja jotta kyseiset tuomioistuimet voisivat tarkistaa sen laillisuuden

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaamiseen
- Kantaja väittää, ettei se osallistunut komission järjestämään hallinnolliseen menettelyyn, jossa päätettiin, pitäisikö EU:n Ankarassa toimiva edustusto ohjeistaa allekirjoittamaan vakuuden realisointi.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen
- Kantaja väittää, että komissio on loukannut suhteellisuusperiaatetta, koska se on jättänyt punnitsematta keskenään hankintaviranomaisen ja vaatimusta ja niitä määriä, joiden velkojana kantaja oli.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu vakuuden realisointia koskevien edellytysten arviointiin liittyvään ilmeiseen virheeseen
- Kantaja väittää, että riidanalaisen päätöksen osalta on tehty ilmeinen arviointivirhe arvioitaessa niitä edellytyksiä, jotka liittyvät palvelusopimuksen väitettyyn rikkomiseen ja joita sovelletaan vakuuden realisointiin.

(¹) Unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25.10.2012 annettu neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 966/2012 (EUVL 2012, L 298, s. 1).

(²) Unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä 29.10.2012 annettu komission delegoitu asetusta (EU) N:o 1268/2012 (EUVL 2012, L 362, s. 1).

Kanne 21.1.2021 – L'Oréal v. EUIPO – Debonair Trading Internacional (SO COUTURE)

(Asia T-30/21)

(2021/C 128/47)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muu osapuoli

Kantaja: L'Oréal (Clichy, Ranska) (edustajat: asianajajat M. Treis ja E. Strobel)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Debonair Trading Internacional Lda (Funchal, Portugali)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus sanamerkin SO COUTURE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 12 194 015

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 3.11.2020 asiassa R 158/2016-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen

- velvoittaa EUIPO:n ja mahdolliset väliintulijat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperuste

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen kokonaisarvioinnin tekemisessä ja sekaannusvaaran arvioinnissa.

Kanne 21.1.2021 – PZ v. komissio**(Asia T-49/21)**

(2021/C 128/48)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset***Kantaja:* PZ (edustajat: asianajajat S. Rodrigues ja A. Champetier)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vuoden 2019 arviointikertomuksen, joka kattaa ajanjakson 1.1.–31.12.2019 ja joka annettiin kantajalle tiedoksi 19.2.2020
- kumoamaan lisäksi tarvittaessa 23.10.2020 tehdyn päätöksen (joka annettiin kantajalle tiedoksi 30.10.2020), jolla kantajan 26.6.2020 tekemä valitus hylättiin, ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan vastaaja on syyllistynyt ilmeisiin arviointivirheisiin.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan vastaaja ei ole noudattanut perusteluvollisuuttaan.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan kantajan oikeutta tulla kuulluksi on loukattu.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan arvioinnin tehnyt virkamies ei ole ollut riippumaton.

Kanne 25.1.2021 – ClientEarth v. komissio**(Asia T-52/21)**

(2021/C 128/49)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset***Kantaja:* ClientEarth AISBL (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja O. Brouwer)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa vastaajan 16.11.2020 tekemän implisiittisen päätöksen olla antamatta tiettyjä pyydettyjä kalastusvalvontaan liittyviä asiakirjoja tutustuttavaksi asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾ ja asetuksen (EY) N:o 1367/2006⁽²⁾ mukaisesti

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Vastaaja vetoaa kanteensa tueksi yhteen kanneperusteeseen, jonka mukaan vastaaja on implisiittisesti jättänyt antamatta vastauksen asetuksen N:o 1049/2001 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla, koska se ei ole antanut vastaajalle nimenomaista päätöstä koskien sen pyyntöä saada asiakirja tutustuttavaksi kyseisen asetuksen 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa olevien uudistettujen hakemusten käsittelyä koskevien määräaikojen kuluessa. Kantaja väittää, että kyseinen implisiittinen vastauksen antamatta jättäminen ei ollut perusteltu ja näin ollen kantaja esittää, että kyseinen päätös on kumottava, koska komissio on rikkonut asetuksen N:o 1049/2001 8 artiklan 1 kohdan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan ja SEUT 296 artiklan mukaista perusteluvollisuuttaan.

- (¹) Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL 2001, L 145, s. 43).
- (²) Tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin 6.9.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1367/2006 (EUVL 2006, L 264, s. 13).

Kanne 5.2.2021 – Mendes de Almeida v. neuvosto

(Asia T-75/21)

(2021/C 128/50)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Ana Carla Mendes de Almeida (Sobreda, Portugali) (edustajat: asianajajat R. Leandro Vasconcelos ja M. Marques de Carvalho)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan syyttäjänviraston Euroopan syyttäjien nimittämisestä 27.7.2020 annetun neuvoston täytäntöönpanopäätöksen 2020/1117 siltä osin kuin Euroopan syyttäjänviraston Euroopan syyttäjäksi palkkaluokkaan AD 13 kolmen vuoden toimikaudeksi, jota ei voida uusia ja joka alkaa 29.7.2020, nimitettiin Portugalin tasavallan nimeämä ehdokas José Eduardo Moreira Alves d'Oliveira Guerra
- velvoittamaan Euroopan unionin neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu Euroopan syyttäjäksi nimittämistä koskevien sääntöjen, joilla taataan Euroopan syyttäjänviraston riippumattomuus, rikkomiseen. Kantajan mukaan Portugalin tasavallan 29.11.2019 Euroopan unionin neuvostolle lähettämässään kirjeessä ilmaisema, asetuksen (EU) 2017/1939 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun valintalautakunnan päätöksen, jolla asetettiin kyseisen hallituksen itsensä nimeämät ehdokkaat paremmuusjärjestykseen, kyseenalaistaminen ja oman suosikkiehdokkaansa ilmoittaminen sekä neuvoston tätä koskeva hyväksyntä saattavat kyseenalaiseksi Euroopan syyttäjien nimittämismenettelyn asianmukaisuuden. Nimittämismenettelyllä on nimittäin tarkoitus turvata Euroopan syyttäjänviraston ja Euroopan syyttäjien riippumattomuus. Euroopan syyttäjien legitimaatio perustuu kantajan mukaan siihen, että unionin toimielimet eli erityisesti Euroopan unionin neuvosto mutta myös Euroopan parlamentti osallistuvat nimittämismenettelyyn, eikä kansallisten hallitusten osallistumiseen. Mainittu Portugalin hallituksen kirje ja neuvoston päätös hyväksyä siihen sisältyvä ehdotus saattavat kantajan mukaan Euroopan syyttäjänviraston ja Euroopan syyttäjien riippumattomuuden ja siten luotettavuuden vakavasti kyseenalaiseksi.

- 2) Toinen kanneperuste perustuu päätöksen perusteluja koskevaan ilmeiseen virheeseen. Kantaja väittää erityisesti, että Portugalin hallituksen Euroopan unionin neuvostolle 29.11.2019 lähettämään kirjeeseen sisältyy kaksi vakavaa virhettä, jotka kyseinen hallitus itse myöntää. Virheet koskevat sitä, että kirjeessä mainitaan kuusi kertaa Portugalin hallituksen suosimana ehdokkaana "apulaisvaltakunnansyyttäjä José Guerra" ja väitetään kyseisellä syyttäjällä olleen tutkinnanjohtajan ja johtavan syyttäjän rooli eräässä Euroopan unionin taloudellisia etuja koskevassa rikosasiassa. Kantajan mukaan riidanalaisella päätöksellä nimitetty syyttäjä ei ollut apulaisvaltakunnansyyttäjä eikä osallistunut mainitun asian tutkintavaiheeseen. Neuvosto katsoo, ettei näillä kahdella virheellä ole merkitystä päätöksen kannalta, eikä se ole viitannut niihin tai korjannut niitä, vaikka se hyväksyi kaikki muut Portugalin hallituksen kirjeessään esittämät väitteet. Todellisuudessa neuvosto tarkasteli kysymystä virheistä vasta sen jälkeen, kun mainitut seikat olivat saaneet julkisuutta, mikä herätti paljon huomiota sekä Portugalissa että koko Euroopassa.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu toimivallan ylitykseen. Kantajan mukaan Euroopan unionin neuvostolle Euroopan syyttäjien valinta- ja nimittämismenettelyssä annetulla toimivallalla oli tarkoitus varmistaa kyseisen elimen riippumattomuus sekä sellaisten pätevimpien kansallisten ehdokkaiden nimittäminen, jotka tarjoavat takeet Euroopan syyttäjän viran hoitamisesta riippumattomasti. Portugalin tasavallan puuttumisella valintamenettelyyn ja neuvoston tälle antamalla hyväksynnällä poikettiin näistä tavoitteista, tai ainakin niistä seurasi kyseisistä tavoitteista poikkeaminen. Portugalilaisen syyttäjän valinnalla ja riidanalaisella päätöksellä toteutetulla myöhemmällä nimittämisellä ei kantajan mukaan edesauteta sellaisten pätevimpien kansallisten ehdokkaiden nimittämistä, jotka tarjoavat takeet Euroopan syyttäjän viran hoitamisen edellyttämästä riippumattomuudesta, mikä on edellä mainituista asetuksista ja päätöksistä ilmenevien tavoitteiden vastaista ja heikentää nimitettyjen syyttäjien legitimitettiin ja itse elimen luotettavuutta.

Kanne 12.2.2021 – Darment v. komissio

(Asia T-92/21)

(2021/C 128/51)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Darment Oy (Helsinki, Suomi) (edustaja: asianajaja C. Ginter)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan päätöksen pienentää kantajalle vuodelle 2021 myönnettyä kiintiötä fluorihilivetyjen markkinoille saattamisen vuoksi; kantajalle ilmoitettiin kyseisestä päätöksestä vastaajan F-Gas Portal Systemissä 15.12.2020 ja sähköpostilla 12.1.2021
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu väitteeseen siitä, että vastaaja on rikkonut SEUT 266 artiklaa määräämällä kantajalle seuraamuksen, vaikka unionin tuomioistuin on kumonnut vastaajan päätöksen, jossa todettiin kantajan ylittäneen vuonna 2017 fluorihilivetyjen markkinoille saattamisen kiintiönsä ja määrättiin tästä seuraamus.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu väitteeseen siitä, että vastaaja on rikkonut asetuksen (EU) 517/2014 (¹) 25 artiklan 2 kohtaa yhdessä unionin perusoikeuskirjan 42 artiklan kanssa määrätessään kantajalle edelleen seuraamuksen.

(¹) Fluoratuista kasvihuonekaasuista ja asetuksen (EY) N:o 842/2006 kumoamisesta 16.4.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 517/2014 (EUVL 2014, L 150, s. 195).

Kanne 19.2.2021 – Boshab v. neuvosto

(Asia T-103/21)

(2021/C 128/52)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Évariste Boshab (Kinshasa, Kongon demokraattinen tasavalta) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa 10.12.2020 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2020/2033 siltä osin kuin kantaja mainitaan yhä kyseisen päätöksen liitteessä olevassa 6 kohdassa
- kumoaa 10.12.2020 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/2021 siltä osin kuin kantaja mainitaan yhä kyseisen asetuksen liitteessä I olevassa 6 kohdassa
- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu hänen puolustautumisoikeuksiensa loukkaamiseen. Kantaja esittää useita väitteitä, joiden mukaan puolustautumisoikeuksia on loukattu niiden menettelyiden aikana, joiden päätteeksi komissio toteutti ja jatkoi rajoittavia toimenpiteitä häntä kohtaan, ja väittää erityisesti, että hänen oikeuttaan tulla kuulluksi hyväksyttävissä olosuhteissa on loukattu.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen, kun neuvosto katsoi kantajan osallistuneen tekoihin, jotka merkitsevät vakavia ihmisoikeusloukkauksia Kongon demokraattisessa tasavallassa. Kantaja arvostelee sen uudelleentarkastelun asiayhteyttä, joka edelsi rajoittavien toimenpiteiden jatkamista häntä kohtaan ja kiistää osallistuneensa millään tavalla tosiseikkoihin, joilla perustellaan hänen sisällyttämistään Kongon demokraattista tasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2008/369/YUTP kumoamisesta 20.12.2010 annetussa neuvoston päätöksessä 2010/788/YUTP (EUVL 2010, L 336, s. 30) tarkoitettujen henkilöiden luetteloon.

Kanne 19.2.2021 – Kande Mupompa v. neuvosto

(Asia T-104/21)

(2021/C 128/53)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Alex Kande Mupompa (Kinshasa, Kongon demokraattinen tasavalta) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa 10.12.2020 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2020/2033 siltä osin kuin kantaja mainitaan yhä kyseisen päätöksen liitteessä olevassa 7 kohdassa
- kumoaa 10.12.2020 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/2021 siltä osin kuin kantaja mainitaan yhä kyseisen asetuksen liitteessä olevassa 7 kohdassa
- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osiltaan samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-103/21, Boshab v. neuvosto esitetyt kanneperusteet.

Kanne 19.2.2021 – Kanyama v. neuvosto

(Asia T-105/21)

(2021/C 128/54)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Célestin Kanyama (Kinshasa, Kongon demokraattinen tasavalta) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa 10.12.2020 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2020/2033 siltä osin kuin kantaja mainitaan yhä kyseisen päätöksen liitteessä olevassa 4 kohdassa
- kumoaa 10.12.2020 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/2021 siltä osin kuin kantaja mainitaan yhä kyseisen asetuksen liitteessä olevassa 4 kohdassa
- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osiltaan samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-103/21, Boshab v. neuvosto esitetyt kanneperusteet.

Kanne 19.2.2021 – Kazembe Musonda v. neuvosto

(Asia T-106/21)

(2021/C 128/55)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Jean-Claude Kazembe Musonda (Lubumbashi, Kongon demokraattinen tasavalta) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa 10.12.2020 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2020/2033 siltä osin kuin kantaja mainitaan yhä kyseisen päätöksen liitteessä olevassa 8 kohdassa
- kumoaa 10.12.2020 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/2021 siltä osin kuin kantaja mainitaan yhä kyseisen asetuksen liitteessä olevassa 8 kohdassa
- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osiltaan samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-103/21, Boshab v. neuvosto esitetyt kanneperusteet.

Kanne 19.2.2021 – Amisi Kumba v. neuvosto

(Asia T-107/21)

(2021/C 128/56)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Gabriel Amisi Kumba (Kinshasa, Kongon demokraattinen tasavalta) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa 10.12.2020 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2020/2033 siltä osin kuin kantaja mainitaan yhä kyseisen päätöksen liitteessä olevassa 2 kohdassa
- kumoaa 10.12.2020 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/2021 siltä osin kuin kantaja mainitaan yhä kyseisen asetuksen liitteessä olevassa 2 kohdassa
- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osiltaan samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-103/21, Boshab v. neuvosto esitetyt kanneperusteet.

Kanne 19.2.2021 – Ilunga Luyoyo v. neuvosto

(Asia T-108/21)

(2021/C 128/57)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Ferdinand Ilunga Luyoyo (Kinshasa, Kongon demokraattinen tasavalta) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa 10.12.2020 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2020/2033 siltä osin kuin siinä kantaja sisällytetään yhä kyseisen päätöksen liitteessä olevaan 3 kohtaan
- kumoaa 10.12.2020 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/2021 siltä osin kuin kantaja sisällytetään siinä yhä kyseisen asetuksen liitteessä olevaan 3 kohtaan
- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osiltaan samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-103/21, Boshab v. neuvosto esitetyt kanneperusteet.

Kanne 19.2.2021 – Mutondo v. neuvosto

(Asia T-109/21)

(2021/C 128/58)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Kalev Mutondo (Kinshasa, Kongon demokraattinen tasavalta) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa 10.12.2020 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2020/2033 siltä osin kuin kantaja mainitaan yhä kyseisen päätöksen liitteessä olevassa 11 kohdassa
- kumoaa 10.12.2020 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/2021 siltä osin kuin kantaja mainitaan yhä kyseisen asetuksen liitteessä olevassa 11 kohdassa
- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osiltaan samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-103/21, Boshab v. neuvosto esitetyt kanneperusteet.

Kanne 19.2.2021 – Kampete v. neuvosto

(Asia T-110/21)

(2021/C 128/59)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Ilunga Kampete (Kinshasa, Kongon demokraattinen tasavalta) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa 10.12.2020 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2020/2033 siltä osin kuin kantaja mainitaan yhä kyseisen päätöksen liitteessä olevassa 1 kohdassa
- kumoaa 10.12.2020 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/2021 siltä osin kuin kantaja mainitaan yhä kyseisen asetuksen liitteessä olevassa 1 kohdassa
- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osiltaan samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-103/21, Boshab v. neuvosto esitetyt kanneperusteet.

Kanne 19.2.2021 – Numbi v. neuvosto

(Asia T-112/21)

(2021/C 128/60)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: John Numbi (Kinshasa, Kongon demokraattinen tasavalta) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa 10.12.2020 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2020/2033 siltä osin kuin kantaja mainitaan yhä kyseisen päätöksen liitteessä olevassa 5 kohdassa
- kumoaa 10.12.2020 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/2021 siltä osin kuin kantaja mainitaan yhä kyseisen asetuksen liitteessä olevassa 5 kohdassa
- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osiltaan samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-103/21, Boshab v. neuvosto esitetyt kanneperusteet.

Kanne 19.2.2021 – Team Beverage v. EUIPO (Beverage Analytics)

(Asia T-113/21)

(2021/C 128/61)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Team Beverage AG (Bremen, Saksa) (edustajat: asianajajat O. Spieker, A. Schönfleisch ja N. Willich)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi haettu sanamerkki Beverage Analytics – Rekisteröintihakemus nro 18 101 437

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 11.12.2020 asiassa R 727/2020-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä hylätään kantajan valitus vastaajan 21.2.2020 tekemästä päätöksestä
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan rikkominen.
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 2 kohdan rikkominen.

Kanne 20.2.2021 – Growth Finance Plus v. EUIPO (doglover)

(Asia T-114/21)

(2021/C 128/62)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Growth Finance Plus AG (Gommiswald, Sveitsi) (edustaja: asianajaja H. Twelmeier)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-sanamerkki ”doglover” – Rekisteröintihakemus nro 18 107 487

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 16.11.2020 asiassa R 720/2020-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 20.2.2021 – Growth Finance Plus v. EUIPO (catlover)

(Asia T-115/21)

(2021/C 128/63)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Growth Finance Plus AG (Gommiswald, Sveitsi) (edustaja: asianajaja H. Twelmeier)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-sanamerkki ”catlover” – Rekisteröintihakemus nro 18 107 485

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 16.11.2020 asiassa R 717/2020-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 18.2.2021 – Deichmann v. EUIPO – Munich (Kaksi ristikkäistä raitaa kengän sivulla)

(Asia T-117/21)

(2021/C 128/64)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Deichmann SE (Essen, Saksa) (edustajat: asianajaja C. Onken)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Munich, SL (La Torre de Claramunt, Espanja)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-kuviomerkki (Kaksi ristikkäistä raitaa kengän sivulla) – EU-tavaramerkki nro 2 923 852

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 7.12.2020 asiassa R 2882/2019-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n ja muun osapuolen EUIPO:ssa käydyssä menettelyssä korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 94 artiklan 1 kohdan ensimmäisen lauseen rikkominen
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 94 artiklan 1 kohdan toisen lauseen rikkominen
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 59 artiklan 1 kohdan a alakohdan, luettuna yhdessä 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, rikkominen.

Kanne 22.2.2021 – Cilem Records International v. EUIPO – KVZ Music (HALIX RECORDS)

(Asia T-118/21)

(2021/C 128/65)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset ja muu osapuoli

Kantaja: Cilem Records International UG (Augsburg, Saksa) (edustaja: asianajaja E. Hecht)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: KVZ Music Ltd (Sofia, Bulgaria)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus sanamerkin HALIX RECORDS rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 16 288 235

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 28.1.2021 asiassa R 1060/2020-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa 28.1.2021 tehdyn riidanalaisen päätöksen ja 25.5.2020 tehdyn EUIPO:n päätöksen EU-tavaramerkistä nro 016288235 sekä hyväksyy väitteen, jolla kantaja vastusti EU-tavaramerkin nro 16288235 17.4.2017 päivättyä rekisteröintiä

- toissijaisesti kumoo 28.1.2021 tehdyn riidanalaisen päätöksen ja palauttaa asian valituslautakuntaan uutta päätöstä varten
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperuste

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 4 kohdan rikkominen.

Kanne 19.2.2021 – Ramazani Shadary v. neuvosto

(Asia T-119/21)

(2021/C 128/66)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Emmanuel Ramazani Shadary (Kinshasa, Kongon demokraattinen tasavalta) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoo 10.12.2020 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2020/2033 siltä osin kuin kantaja mainitaan yhä kyseisen päätöksen liitteessä olevassa 10 kohdassa
- kumoo 10.12.2020 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/2021 siltä osin kuin kantaja mainitaan yhä kyseisen asetuksen liitteessä olevassa 10 kohdassa
- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osiltaan samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-103/21, Boshab v. neuvosto esitetyt kanneperusteet.

Kanne 19.2.2021 – Ruhorimbere v. neuvosto

(Asia T-120/21)

(2021/C 128/67)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Éric Ruhorimbere (Mbuji-Mayi, Kongon demokraattinen tasavalta) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoo 10.12.2020 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2020/2033 siltä osin kuin kantaja mainitaan yhä kyseisen päätöksen liitteessä olevassa 9 kohdassa

-
- kumoaa 10.12.2020 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/2021 siltä osin kuin kantaja mainitaan yhä kyseisen asetuksen liitteessä olevassa 9 kohdassa
  - velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osiltaan samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-103/21, Boshab v. neuvosto esitetyt kanneperusteet.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

**Euroopan unionin
julkaisutoimisto**
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI